

PRAXIS

BULETIN INFORMATIV AL ARHIEPISCOPIEI RÂMNICULUI

Anul IV, Nr. 5, septembrie – octombrie 2019

Cuvântul Ierarhului

- 3 Sfântul Ierarh Martir Antim Ivireanul – apostol al Ortodoxiei

Reportaj

- 7 Sfântul Antim Ivireanul ocrotitorul spiritual al municipiului Râmnicu-Vâlcea

Eveniment

- 9 O sută de ani de la mutarea în Împărăția lui Dumnezeu a episcopului Antim Petrescu al Râmnicului
- 10 Inaugurarea Bibliotecii *Antim Petrescu* din localitatea Păușești-Măglași
- 12 Simpozionul „Centenar Antim Petrescu al Râmnicului”
- 13 Prăznuirea Sfinților Cuvioși Neofit și Meletie de la Mănăstirea Stănișoara
- 14 Tineri arabi ortodocși în vizită la ctitorii brâncovenești din Arhiepiscopia Râmnicului
- 15 „Sfânta Cruce ne arată în mod vizibil că jertfa Mântuitorului Hristos le cuprinde și le unește pe toate în ea”
- 16 „În Biserică, înțaietatea este a jertfei, a răstignirii și a slujirii”
- 17 Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie a participat la sărbătorirea Sfântului Sofronie Vrachanski, Patriarhia Bulgară
- 18 „Când ne așezăm viața în mâinile lui Dumnezeu devenim misionari, propovăduitori ai învățaturii și ai lucrării Mântuitorului Hristos”
- 19 Manifestări duhovnicești - culturale dedicate Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul
- 20 Lansarea noilor volume dedicate Sfântului Ierarh Antim Ivireanul
- 21 Lecturi din scrierile Sfântului Antim Ivireanul la Filarmonica *Ion Dumitrescu* din municipiul Râmnicu-Vâlcea

- 23 Reuniune omagială dedicată Sfântului Antim Ivireanul la Primăria municipiului Râmnicu-Vâlcea
- 24 Prăznuirea Sfântului Antim Ivireanul, ocrotitorul municipiului Râmnicu-Vâlcea și al Mănăstirii Antim
- 26 Sfântul Antim Ivireanul, „floarea cu străluciri de aur a toată arta cea bună”
- 28 Tabără internațională de acuarelă la Mănăstirea Cozia
- 29 Tabără de pictură pe sticlă
- 30 Iubirea vrăjmașilor, „cea mai înaltă culme a filosofiei”
- 31 Evenimente duhovnicești la prăznuirea Sfinților Cuvioși Daniil și Misail de la Mănăstirea Turnu: sfințirea locului pentru noua biserică și binecuvântarea noii racle
- 32 Binecuvântare arhierească pentru credincioșii Parohiei Călimănești II
- 33 Chiriarhul Râmnicului la Paraclisul Arhiepiscopal *Buna-Vestire*
- 34 Sfânta Cuvioasă Parascheva, ocrotitoarea ctitoriei voievodului Pătrașcu cel Bun
- 35 Priveghere de toată noaptea pentru cinstirea icoanei Maicii Domnului *Pantanassa* de la Mănăstirea Bistrița
- 36 Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a sfințit sediul administrativ al Protoieriei Călimănești
- 37 Sfințirea picturii bisericii mari și târnosirea paraclisului de la Mănăstirea Gruiu Lupului
- 40 Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a binecuvântat Casa de cultură din orașul Băbeni
- 41 Tineri vâlceni, reprezentanți ai Arhiepiscopiei Râmnicului, la ITO 2019
- 42 „Toamna în sunet și culoare” – concert al Corului de copii „Brevis”
- 43 2906 elevi au primit rechizite oferite de Arhiepiscopia Râmnicului

Slujire și filantropie

- 44 Viața parohiilor

Sfântul Ierarh Martir Antim Ivireanul – apostol al Ortodoxiei

† *VARSANUFIE*
Arhiepiscopul Râmnicului

Cuvântul Ierarhului

Unul dintre numele cele mai de seamă ale istoriei culturii naționale și ale Bisericii strămoșești a fost, fără tăgadă, Sfântul Ierarh Martir Antim Ivireanul, părinte și păstor pentru poporul cel binecredincios din Oltenia de sub Munte vreme de aproape 3 ani, între 1705-1708. El a reprezentat, cu adevărat, un mare dar pe care Milostivul Dumnezeu l-a făcut Patriei și Bisericii noastre într-o vreme în care s-au pus bazele culturii române, având la cârma țării un domnitor cu viață sfântă care a înțeles că numai credința cea adevărată, cultivarea vieții spirituale bazată pe cuvintele Sfintei Scripturi și pe învățăturile Sfinților Părinți, precum și cultura autentic românească vor asigura perenitatea poporului român atât de încercat de-a lungul vremurilor.

Deși străin de Țară, de Neam, de limba și de obiceiurile pământului, Sfântul Ierarh Antim Ivireanul a știut să se apropie atât de mult de sufletul și de zestrea românilor încât a reușit să se facă făuritor de frumos grai românesc și mare apărător al tradițiilor acestui popor binecuvântat

de Dumnezeu. De aceea, s-a arătat ca un plugar care a desțelenit brazda credinței strămoșești semănând Cuvinte vii ale Evangheliei Domnului nostru Iisus Hristos și, din această plămadă, a cules rodnicie însutită.

Profilul duhovnicesc al smeritului ierarh se conturează prin grija deosebită pe care a arătat-o față de turma duhovnicească ce i-a fost încredințată spre păstorire întrucât a fost deopotrivă slujitor al lui Dumnezeu și al oamenilor, cărora s-a dedicat cu iubire și responsabilitate, după îndemnul Sfântului Apostol Pavel: „Ia aminte la tine însuși și la învățătură; stăruie în acestea, căci, făcând acestea, și pe tine te vei mântui și pe cei care te ascultă” (*Romani* IV, 16). Chipul arhierelui blând și erudit, rugător și harnic, se identifică iconic cu vocația mărturisitoare a Sfântului Ierarh Antim, care a știut să transpună în activitatea sa pastorală îndemnul Mântuitorului Hristos: „Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, încât să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri” (*Matei* V, 16). Lumina credinței ortodoxe, pe care ierarhul georgian a întărit-o printre credincioșii români, a fost dublată de lumina cunoștinței și a învățaturii. Întreaga sa activitate ca ierarh al Bisericii Ortodoxe este marcată de lucrarea de tipărire a Cuvântului lui Dumnezeu în inimile celor pe care îi păstorea, străduindu-se, cu timp și fără timp, să-l înalțe pe om la cele cerești. Pentru aceasta s-a folosit atât de cuvântul scris în cărțile sale, tipărite prin propriul efort cât și de cuvântul zugrăvit în culoare, fiind și un iscusit pictor de icoane. Sfârșitul său mucenicesc, îndurat pentru că s-a ridicat împotriva asupririi otomane, care va impune schimbarea domniilor pămâtenes cu cele fanariote în Țările Române extracarpatice, i-a desăvârșit lucrarea mărturisitoare, dovedind că ceea ce a învățat prin cuvinte nu a fost simplă glăsuire, ci cuvinte izvorâte din harul lui Dumnezeu ce sălășluia în inima sa.

Sfântul Ierarh Antim Ivireanul a fost cel care a ridicat cultura la o înflorire pe care nu o mai cunoscuse până atunci, prin aducerea tipografiei la Râmnic, tipărind în timpul celor trei ani de păstorire nu mai puțin de nouă cărți, făcând din cetatea arhieriei sale *Capitala cărții tipărite*. Cea mai importantă tipăritură din această perioadă a fost *Tomul bucuriei*, lucrare care în cele 800 de pagini cuprindea cinci lucrări îndreptate contra apusenilor, apărând dreapta credință într-o perioadă în care prozelitismul din Vest își făcuse tot mai aprig prezența. În fiecare carte tipărită a așezat gândul său părintesc și sfatul său duhovnicesc, prin prefețele sau postfețele pe care le-a alcătuit, aducând astfel o contribuție însemnată la făurirea istoriei culturii poporului român și, de asemenea, a conștiinței naționale a românilor.

Despre misiunea asumată chenotic de arhierul lui Hristos Antim vorbește ucenicul său, ipodiaconul Mihail Iștvanovici, în prefața așezată în fruntea *Molitfelnicului* pe care l-a tipărit la Râmnic în 1706: „Aici, în țara noastră, nu ca acel egiptenes Faraon, ci ca cel blând asemenea lui David, prea luminatul,

zic, și înălțatul nostru stăpân și domn Constantin Brâncoveanu Voievod, aflându-te și văzându-te pre iubirea ta de Dumnezeu, și cercetându-ți ascuțita minte, te-au aflat vrednic și iscusit nu într-o dezlegări de visuri (...), ci într-o vederoasă și apucătoare de mână lucruri, carele văzându-le și cu mintea pricepându-le minunatul acesta domn, au zis: au doară vom afla om ca acesta?”.

Cu fiecare ocazie, Sfântul Antim Ivireanul s-a străduit să demonstreze și să promoveze legătura dintre om și Dumnezeu, înțelegând Biserica drept școală a mântuirii. Predicile sale, rostite în limba vechilor cazanii, sunt adevărate tratate duhovnicești care îl surprind pe om în reala lui condiție și îl fac să-și dorească moștenirea cea netrecătoare a Împărăției lui Dumnezeu: „Și m-au trimis la dumneavoastră să vă fiu păstor,

părinte sufletesc, rugător către Dumnezeu pentru buna sănătate și spăsenia dumneavoastră și a cinstitelor dumneavoastră case, purtători de grijă la cele ce ar fi spre folosul mântuirii și să vă fiu de mângâiere la scârbele robiei cei vavilonești a lumii acesteia, ca Ieremia norodului lui Dumnezeu, și ca Iosif, al unsprezecilea fecior al patriarhului Iacov egiptenilor; și dimpreună cu dumneavoastră să pătimesc la toate câte va aduce ceasul și vremea, pentru care lucru am datoria să priveghez cu osârdie și fără de lene, zioa și noaptea și în tot ceasul, pentru folosul și spăsenia tuturor de obște, învățându-vă și îndreptându-vă cu frica lui Dumnezeu, pe calea cea dreaptă. Și dumneavoastră încă aveți datorie cele ce veți cunoaște că vă învăț, fără de fățarie și fără de vicleșug, vă îndemn să le primiți și să le faceți pentru folosul cel sufletesc a dumneavoastră și să vă supuneți ascultării; că aceea ascultare ce o faceți mie, o faceți lui Hristos”.

Evlavia deosebită pe care Sfântul Antim Ivireanul o avea față de Maica Domnului se datora cu siguranță dorului pe care îl avea față de chipul mamei sale, de care a fost despărțit de mic, fiind rob de turci și dus la Constantinopol. Ca pictor și miniaturist, talentatul ierarh își pune toată credința în ocrotirea Sfintei Fecioare Maria. De altfel, frumusețea cuvintelor prin care el o descrie pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu a fost remarcată și de criticii literari de mai târziu, precum George Călinescu, care spune: „Antim are suavitate, exaltare lirică și face Fecioarei un elogiu franciscan desfășurat într-o cadență fastuoasă, ca o coadă de păun”.

Intellectual poliglot și fin cunoscător al spiritualității ortodoxe, ierarhul georgian a înțeles deplin importanța limbii ca mijloc de comuniune și comunicare cu

Dumnezeu și cu oamenii. De aceea, meritul deosebit ce-i revine este acela de a consolida utilizarea limbii române în cultul Bisericii Ortodoxe, cărțile de slujbă tipărite de el devenind făclii de mângâiere pentru inimile preoților și păstoriților săi: „Dar în Biserică vreau să grăiesc cinci cuvinte cu mintea mea, ca să învăț și pe alții, decât zeci de mii de cuvinte într-o limbă străină”.

Deși era preocupat cu precădere de zidirea sufletească a celor care îi fuseseră dați în grijă spre păstorie, Sfântul Ierarh Antim Ivireanul s-a arătat și ctitor de locașuri sfinte în Eparhia Râmnicului, înnoind mănăstirile Surpatele, Cozia, Fedeleșoiu și Govora, în bisericile ultimelor două păstrându-se portretul său votiv.

Sfârșitul mucenicesc arată credința sa fierbinte în Dumnezeu cel în Treime slăvit dar și al refuzului compromisului cu lumea. Acest lucru se poate observa din atitudinea demnă pe care a avut-o în fața puterii otomane care impunea schimbarea domniilor pământene cu cele fanariote în Țările Române. Asemenea unui apostol, ierarhul ivirean a mărturisit cu propria viață că nu se teme de cei ce pot ucide trupul dar nu pot ucide sufletul, trecând pentru veșnicie în rândul sfinților mucenici: „Căci sunt încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele de acum, nici cele viitoare, nici puterile, nici înălțimea, nici adâncul și nici o altă făptură nu va putea să ne

Sfântul Ierarh Martir Antim Ivireanul, tablou votiv în biserica Mănăstirii Govora (sec. XVIII)

despartă pe noi de dragostea lui Dumnezeu, cea întru Iisus Hristos, Domnul nostru (*Romani* VIII, 38-39).

Deși nu a fost român de neam, prin harul cuvintelor și vieții lui, Mitropolitul sfânt Antim a fost iubit și prețuit de poporul nostru, care a văzut în el cu adevărat pe omul lui Dumnezeu.

Procesiune cu Icoana Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul în municipiul Râmnicu-Vâlcea

Sfântul Antim Ivireanul ocrotitorul spiritual al municipiului Râmnicu-Vâlcea

Sfântul Ierarh Martir Antim Ivireanul a fost cinstit de către Biserică prin așezarea sa în rândul sfinților, fiindu-i recunoscute deopotrivă activitățile pastoral-misionare și, în mod aparte, lucrarea cărturărească, ca cel care a avut merite deosebite în tipărirea de carte atât pentru păstoriții săi cât și pentru creștinii ortodocși din țara sa natală, Georgia, și pentru ortodocșii din spațiul arab.

Este cinstit în mod deosebit și în municipiul Râmnicu-Vâlcea, oraș pe care îl va așeza prin activitatea sa tipografică, desfășurată totuși într-o perioadă scurtă, de aproape trei ani, pentru totdeauna, în istoria tiparului românesc. Lucrarea sa tipografică deschidea de fapt drumul unei ample activități cărturărești prin care urmașii săi în scaunul vlădicesc de la Râmnic, Damaschin, Climent, Chesarie și Filaret, vor conferi urbei de la poalele Capelei, recunoașterea unanimă de „capitală a tipografilor”. De aceea, șirul tipografilor râmniceni a început întotdeauna cu Sfântul Antim Ivireanul, iar istoria literaturii și culturii române l-a așezat alături de Diaconul Coresi, Sfinții ierarhi Varlaam și Dosoftei ai Moldovei ori Simeon Ștefan al Transilvaniei.

La 21 iunie 1992, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române l-a trecut pe mitropolitul Antim în rândul sfinților, fiind prăznuit în fiecare an în ziua de 27 septembrie. Trecerea în rândul sfinților a însemnat și așezarea în lumină a darurilor cu care Dumnezeu îl înzestraseră pe Sfântul Antim, daruri pe care le-a cultivat în întreaga sa viață: caligraf, sculptor, predicator fără egal, tipograf și arhitect de biserici. Nu după mult timp de la momentul canonizării, în anul 1999, la inițiativa Arhiepiscopului Gherasim Cristea, cu sprijinul reprezentanților autorităților centrale și locale, Sfântul Ierarh Martir Antim Ivireanul a fost ales drept ocrotitorul spiritual al municipiului Râmnicu-Vâlcea.

Acest act însemna de fapt recunoașterea modului în care lucrarea sa duhovnicească și tipografică imprimase urbei valori aparte care au fost reafirmate timp de aproape trei secole și care, la finele celui de-al doilea mileniu, se transformau în recunoștință publică din partea întregului oraș și chiar a întregii Oltenii de sub Munte care în ziua prăznuirii sale își manifesta public, în procesiune pe străzile municipiului Râmnicu-Vâlcea, recunoștința față de sfântul ocrotitor, care inspirase activitatea Bibliotecii Județene, a unor instituții de cultură și de învățământ care l-au așezat, de asemenea,

Sfințirea Mănăstirii Antim din municipiul Râmnicu-Vâlcea, 28 septembrie 2016

Mănăstirea Antim din municipiul Râmnicu-Vâlcea

model de slujire a aproapelui.

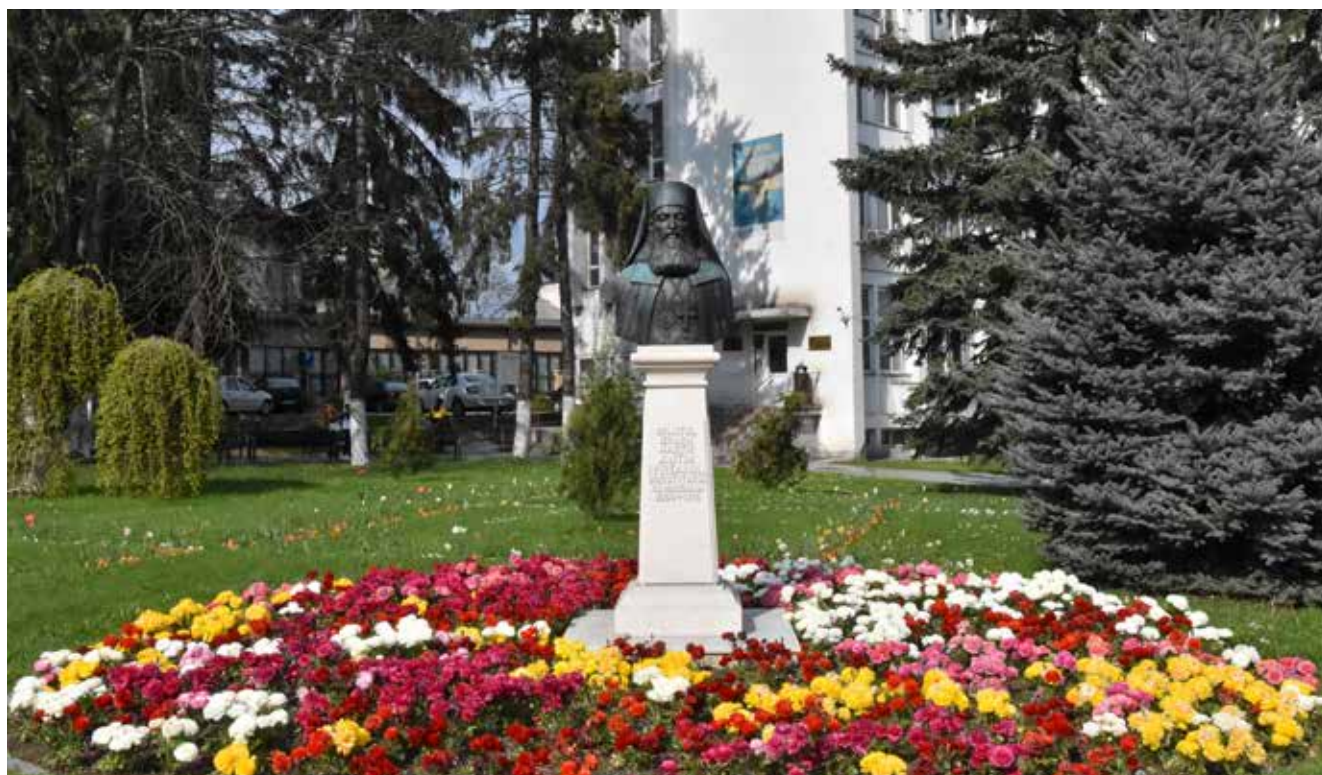
Lucrarea de cinstire era încununată în zilele în care Biserica pomenea împlinirea a 300 de ani de la sfârșitul său mucenicesc, la 28 septembrie 2016, când, la invitația Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, împreună cu Preafericitul Părinte Ioan al X-lea, Patriarhul Antiohiei, înconjurați de un sobor de ierarhi din țară și din țările ortodoxe pe care Sfântul Mitropolit Antim le-a sprijinit, săvârșeau slujba de sfințire a bisericii Mănăstirii Antim din municipiul Râmnicu-Vâlcea.

Sărbătoarea sfântului a prilejuit, anual, organizarea a numeroase activități culturale, simpozioane, tabere de creație, concerte, expoziții de carte veche, apariția unor noi volume care pun în lumină lucrarea sa ctitoricească și culturală, încununată, într-un mod cu totul admirabil de așezarea, la inițiativa Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Varsanufie, a bustului Sfântului Ierarh Antim Ivireanul în fața Prefecturii Județului Vâlcea, la data de 20 septembrie 2017.

Municipiul Râmnicu-Vâlcea a fost împodobit și cu o nouă biserică închinată Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul, lăcaș de cult care a fost sfințit de către Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, în zilele de prăznuire din anul 2018.

Cinstirea deosebită față de ocrotitorul spiritual al urbei s-a descoperit și în contextul împlinirii a 20 de ani, prilej cu care Arhiepiscopia Râmnicului a conferit distincția *Crucea Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul* unor personalități care au reafirmat, prin propria lucrare, moștenirea spirituală și culturală a sfântului ierarh.

Bustul Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul, așezat la inițiativa Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, în fața Prefecturii Vâlcea, la data de 20 septembrie 2017

O sută de ani de la mutarea în Împărăția lui Dumnezeu a episcopului Antim Petrescu al Râmnicului

În prima zi a Anului Nou bisericesc, 1 septembrie, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a fost prezent în mijlocul credincioșilor din Vlăduțeni, comuna Păușești-Măglași. În cadrul Sfintei Liturghii, au fost înălțate rugăciuni pentru arhiereul Antim Petrescu, de la a cărui mutare la cele veșnice s-au împlinit 100 de ani. După Sfânta Liturghie, Chiriarhul Râmnicului a săvârșit slujba de binecuvântare a Bibliotecii din localitatea Păușești-Măglași, care a primit numele vrednicului de pomenire arhiereu, Antim Petrescu.

Credincioși din Parohia Vlăduțeni, Protopopiatul Râmnicu-Vâlcea, au întâmpinat duminică, 1 septembrie, pe Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, care, înconjurat de un numeros sobor de preoți și diaconi, a săvârșit Sfânta Liturghie la Biserica Sfintii Împărați Constantin și Elena.

În cuvântul de învățătură împărtășit celor prezenți, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a arătat că la începutul fiecărui an bisericesc este reafirmată chemarea noastră la sfințenie: „Sfințenia este realitatea îndumnezeirii omului, realitatea sălășluirii lui Dumnezeu în sufletul și trupul credinciosului, așa cum spune Sfântul Apostol Pavel: «Nu mai trăiesc eu, ci Hristos este Cel care trăiește în mine» (Galateni II, 20). În Biserica Ortodoxă, sfințenia nu este doar un ideal, un deziderat spre care credinciosul tinde, fără a putea gusta vreodată din aceasta, ci se arată a fi o realitate din care acesta se împărtășește continuu și spre care cu nevoință se îndreaptă neîncetat.

Înomenirea Fiului lui Dumnezeu, a doua Persoană a Sfintei Treimi, Cuvântul sau Logosul, a avut ca scop, pe de o parte, scoaterea omului din păcatul strămoșesc după căderea lui Adam și a Evei, așa

cum spune și cântarea bisericească alcătuită de Ioan Monahul: «Pe cel după chip și după asemănare, văzându-l Iisus stricat din pricina călcării poruncii, plecând cerurile S-a pogorât și S-a sălășluit în pântecul Fecioarei fără schimbare, ca într-însul să înnoiască pe Adam cel stricat», dar, pe de altă parte, este urmărită îndeosebi îndumnezeirea omului.

Prin ascultarea de voia lui Dumnezeu, omul revine la ordinea dumnezeiască, dinaintea căderii în păcat. Prin ascultare, omul își însușește voia dumnezeiască, lepădându-se de voia proprie, astfel se face pe sine părtaș vieții dumnezeiești, dobândind ca dar Duhul Sfânt.

Sfințenia este parte integrală din structura sufletului celui botezat în Biserica Ortodoxă, asumându-și transformarea duhovnicească, de la chip al lui Dumnezeu la asemănarea cu El. Credinciosul trăitor al Bisericii noastre caută neîncetat sfințenia, dar, în același timp, o și recunoaște, uneori mai repede și mai sigur chiar decât autoritatea competentă. De pildă, în Răsărit, de cele mai multe ori, nu autoritatea bisericească, ci poporul credincios simte mai întâi sfințenia”, a încheiat Înaltpreasfinția Sa.

Inaugurarea Bibliotecii Antim Petrescu din localitatea Păușești-Măglași

La finalul Sfintei Liturghii, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie, însoțit de preoți, diaconi și credincioși, a mers de la biserica parohială spre Biblioteca comunală care a primit numele episcopului Antim Petrescu. Cu acest prilej, Înaltpreasfinția Sa a binecuvântat noua bibliotecă din localitatea Păușești-Măglași, creionând personalitatea acestui distins fiu al satului: „Episcopul Antim Petrescu al Râmnicului, plecat spre slujire în Împărăția cea veșnică acum o sută de ani, a rămas în istoria Bisericii Ortodoxe Române ca fiind un arhiereu jertfelnic, slujitor plin de evlavie și cărturar neobosit al Neamului nostru. Arhimandritul Iuliu Scriban îl descria pe episcopul Antim, pe care îl cunoștea încă din vremea studenției, spunând: «A fost un adevărat caracter de preot. Era blând și inofensiv, cucernic în slujba Domnului, îndeplinind cu râvnă toate actele cultului și ale serviciului său. Încă de când era diacon căsătorit și student la Universitatea din București, colegii săi îi ziceau «călugăr», din cauza vieții sale retrase și închinată numai lucrurilor bisericești. Pe când era încă preot în Craiova și profesor la gimnaziul militar din localitate, se apucase să traducă scrieri creștinești din limba germană. A făcut, prin aceasta, mari servicii misiunii Bisericii, lucrare pe care a continuat-o și în timpul slujirii ca episcop-vicar al Mitropoliei Moldovei, din 1912, până ce a trecut la Domnul»¹. De asemenea, istoricul Nicolae Iorga, în «Oameni care au fost», îi face un portret arhiereului

Antim Petrescu, despre care mărturisește că i-a fost prieten²: «trecut la călugărie numai în ajunul intrării sale la treapta de arhiereu, fericitul părintele Antim a fost, nu numai un om de treabă în toată puterea cuvântului, cinstit cu prietenii și iertător față de dușmani - dacă ar fi avut și un suflet ca dânsul! -, dar și un cleric de o adâncă și mișcătoare credință, căruia îndeplinirea datoriilor sale bisericești nu-i era o simplă formă, ci o misiune plină de cea mai grea și mai nobilă răspundere. Această credință n-avea nimic din modernismul, filosofic sau poetic, al atâtor altora; era vechea credință strămoșească, deplină, strictă, deși nu intolerantă. Nimic din ceea ce Biserica admite nu se putea desface din convingerile lui tari, pe care i s-a sprijinit toată viața. Era poate o mărginire a cercului de vedere, dar omul impunea respect. Nu se putea uita o liturghie slujită de dânsul, nici privelește figurii palide, cu lungile plete și bogata barbă neagră desfăcându-se sub mitra de aur. Și ca predicator și cuvântător era dintre aceia cărora inima le dă cuvinte»³.

Episcopul Antim Petrescu s-a născut în decembrie 1875 în Păușești-Măglași din Vâlcea, fiind fiu de cântăreț bisericesc, purtând din botez numele de Alexandru. A făcut cursul primar în satul natal și în Râmnicu-Vâlcea. Între anii 1889 și 1893 a urmat cursul inferior al Seminarului din Râmnic, iar pe cel superior, între anii 1893 și 1897, la Seminarul Central din București. După terminarea seminarului, în anul

1 Arhim. Iuliu SCRIBAN, „Episcopii din vremea Ocupațiunii germane”, în *Biserica Ortodoxă Română*, an XL, 1922, p. 462.

2 Nicolae IORGA, *Oameni care au fost*, vol. 3, Fundația pentru Literatură și Artă „Regele Carol II”, București, 1936, p. 28.

3 Nicolae IORGA, *Oameni care au fost*, vol. 3, pp. 28-29.

1898 a fost hirotonit diacon pe seama Mănăstirii Dintr-un Lemn și totodată numit și funcționar în cancelaria Episcopiei Râmnicului.

Tot în acest an s-a înscris la Facultatea de Teologie din București, luându-și licența în anul 1902. Un an mai târziu, februarie 1903, a fost numit preot la Biserica Sfinții Arhangheli din Craiova. A fost confesor de garnizoană, președinte al Consistoriului eparhial și profesor la gimnaziul militar din Craiova. În acest timp a avut și vădite preocupări culturale, traducând mai ales din limba germană, scrieri creștine, pe care apoi le-a tipărit. Tot lui i se datorează și o retipărire a Patericului. În anul 1912, Sfântul Sinod, în ședința sa din 28 februarie 1912 l-a ales în demnitatea de arhiereu vicar al Mitropoliei Moldovei și Sucevei. Confirmat de cei în drept, în ziua de 23 martie 1912 a fost tuns în monahism la Mănăstirea Neamț, primind numele Antim. Ridicat la rangul de arhimandrit la 29 martie același an, la 22 aprilie 1912 i s-a făcut ipopsifierea și a doua zi, 23 aprilie, a fost hirotonit arhiereu-vicar în Catedrala Mitropolitană din Iași, primind titulatura de Botoșăneanul.

În cuvântul de la instalarea sa ca arhiereu-vicar, episcopul Antim Petrescu spunea: «Eu lucrăm în liniște și fără preget în ogorul duhovnicesc al Bisericii, al garnizoanei și al școlii ce mi se încredințase, și pe când nu mă așteptam și nu mă gândeam, am fost chemat de Dumnezeu prin glasul aleșilor Săi la o sarcină mai înaltă. Și știu că a fi cineva Arhiereu nu înseamnă a se bucura de odihnă și a dormi numai pe flori, ci înseamnă a fi urmașul lui Hristos și a duce pe umerii săi crucea suferințelor și a patimilor Lui»⁴.

Episcopul Antim, cât timp a fost preot și apoi în activitatea sa episcopală, a publicat mai multe lucrări cu cuprins religios și moral, cum și diferite articole religioase în diferite reviste bisericești. Amintim următoarele:

1. Epistola către Diognet. Studiu patristic.
2. Fericitul Augustin.
3. Din isprăvile Papistășismului. Inchiziția.
4. Dorință împlinită. O istorisire din zilele Mântuitorului lumii.
5. Coșulețul cu flori. Istorie morală.
6. Iosafat. O istorisire din timpurile de glorie ale Creștinismului,
7. Cu Iisus pe drumul către Golgota.
8. Istorisire despre nașterea lui Iisus Hristos.
9. Cum și ce trebuie să cugetăm despre Iisus Hristos? Schiță apologetică.
10. Crucea de lemn. Istorisire morală.
11. Cel mai mare bun din lume. Reflexiuni asupra dragostei creștine.
12. Patericul.

⁴ Biserica Ortodoxă Română, an XL, 1922, p. 464.

Pentru răspândirea unor asemenea lucrări folositoare Preasfinția Sa a adresat cucernicilor preoți, zeloșilor educatori ai tinerimii și tuturor iubitorilor de hrană sufletească următoarele cuvinte frumoase: «În dorința nestrămutată ce am avut și am încă de a contribui după puterile mele la dezvoltarea sentimentului religios și la edificarea sufletească a păstoriților mei și a credincioșilor în genere, am elaborat până acum și am publicat mai multe scrieri cu conținut moral, după cum s-a văzut mai sus. Față cu mulțimea de cărți tendențioase, antireligioase și imorale ce au ieșit în ultimul timp, ca ciupercile după ploaie, aceste scrieri ca și altele în genul acesta vor fi ca un antidot bine venit și deci îmi permit a ruga călduros pe cucernicii frați de apostolat și pe toți iubitorii de hrană sănătoasă a sufletului, să le recomande și să le răspândească cât mai mult în cercul cunoștințelor lor. Scopul pentru care fac acest apel nu este nici material, nici de reclamă, ci acela de a face ca asemenea cărți să fie citite de cât mai mulți. Cred că adevărații români și bunii creștini nu vor privi cu nepăsare, cum cei străini de neam și de credință caută prin publicații rele de tot soiul să submineze credința strămoșească și sentimentul național și să pervertească sufletele multor tineri, ci vor da concursul lor să înlăture asemenea otrăvuri și să recomande pentru lectură scrieri care înalță și edifică sufletul»⁵.

Rămâne în slujba Mitropoliei Moldovei până în vara anului 1918, până după semnarea păcii de la București, când s-a putut deschide la Iași parlamentul și convoca Sfântul Sinod. La surghiunirea cu domiciliul forțat a episcopului Sofronie al Râmnicului, s-a propus autorităților militare germane de ocupație ca la conducerea episcopiei din Râmnic să treacă arhiereul Valerian Ștefănescu Râmniceanul, dar a fost refuzat sub cuvânt că este prea bătrân. Rând pe rând le-au fost propuși apoi: arhiereul Teofil Mihăilescu și arhimandritul Iuliu Scriban, însă nici pe aceștia nu i-au aprobat. Tocmai în toamna anului 1917 amintitele autorități și-au dat consimțământul pentru aducerea în fruntea Episcopiei Râmnicului a arhiereului Meletie Dobrescu Gălățeanul, care, începând de acum, va «gira» treburile acestei episcopii timp de câteva luni, până ce la 3 iulie 1918 — în urma primirii la Iași a demisiei episcopului Sofronie Vulpescu —, văduvita eparhie și-a dobândit un nou titular în persoana arhiereului Antim Petrescu Botoșăneanul.

Colegiul electoral — în componența de după semnarea amintitei păci —, adunat în capitala Moldovei, l-a ales pe el în fruntea Eparhiei oltene. Alegerea i s-a făcut în ziua de 3 iulie 1918; în

⁵ Biserica Ortodoxă Română, an XL, 1922, p. 466.

aceeași zi a fost confirmat, iar peste alte două zile, tot la Iași, a fost învestit. Încăunat apoi la Râmnic în septembrie 1918, n-a avut parte de păstorire lungă și mai ales liniștită, așa cum i s-ar fi potrivit vieții sale «retrase și închinată numai lucrurilor bisericești». Chiar în toamna aceluși an, mersul războiului ia o nouă întorsătură. Nemții, încheind armistițiu, se retrag, conducerea de Stat se întoarce la București și la 6 noiembrie 1918 se emite un decret prin care «s-au declarat inexistente și lipsite de orice putere legală toate lucrările efectuate de corpurile legiuitoare», adunate la Iași în iunie aceluși an. Cum alegerea ierarhului de la Râmnic fusese făcută de acest parlament — dizolvat acum — și ea, prin efectul pomenitului decret, a fost lovită de nulitate. Curând după aceasta, Ministerul de Culte îi și făcea cunoscut că «de la 6 noiembrie 1918 nu mai are calitatea de episcop al Râmnicului. Prin urmare, oficial, din această zi, păstoria lui a încetat. A fost însărcinat să conducă mai departe eparhia pe care o păstoria. Această nouă situație ce i se crea a fost de scurtă durată, căci în zorii zilei de 6 septembrie 1919, el fiind în vârstă de doar 44 de ani, și-a dat obștescul sfârșit la reședința episcopală din Râmnic. A fost înmormântat în ziua de 9 septembrie.

Prin tot ceea ce a făcut Episcopul Antim Petrescu pentru Neam și Biserică, s-a remarcat ca un ierarh ostentiv în domeniul cărturăresc, dar și un slujitor evlavios și neobosit al cuvântului Evanghelic spre a rodi în sufletele credincioșilor.

Simpozionul „Centenar Antim Petrescu al Râmnicului”

Preoți și oameni de cultură au participat luni, 2 septembrie, la lucrările Simpozionului „Centenar Antim Petrescu al Râmnicului (1919-2019)”.

Simpozionul a fost deschis de Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, care a evidențiat succint pe ierarhii râmniceni care au făcut din Râmnic „o cetate a cărții” și au rămas în conștiința Bisericii și a istoriei drept făuritori ai culturii românești. În continuare, Înaltpreasfinția Sa a susținut cuvântul intitulat „Antim Petrescu, arhiepiscop jertfelnic și cărturar neobosit al neamului românesc”.

Simpozionul a continuat cu sesiunea de comunicări, moderată de părintele Ștefan Zară, consilier cultural

și comunicații media, care a reliefat însemnătatea cultural-duhovnicească a evenimentului, care are menirea de a pune în lumină un ierarh cu foarte multe roade cultural-duhovnicești, pastoral-misionare și social-filantropice într-un timp foarte scurt.

Prima comunicare a fost susținută de pr. dr. Laurențiu Rădoi, care a prezentat lucrarea arhiepiscopului Antim Petrescu ca ierarh al Mitropoliei Moldovei și Sucevei, accentuând activitatea pastoral-socială a tânărului ierarh Antim Botoșăneanu, ca arhiepiscop-vicar al Mitropoliei Moldovei și Sucevei și egumen al Așezămintelor spitalicești *Sfântul Spiridon* din Iași, care din fonduri proprii întreținea 6 spitale și peste 60 de biserici din Moldova. Totodată, a prezentat contribuția sa la înființarea

de grădinițe și școli; oferirea de ajutoare pentru cei afectați de război, în special orfani, văduve, bătrâni, familii de preoți; reconstruirea bisericilor afectate, iar, în acest sens, o contribuție aparte a avut-o și pentru reorganizarea Bisericii din Basarabia.

Părintele George Pomenește a prezentat, în referatul citit, aspecte semnificative din activitatea episcopului Antim Petrescu, precum numirea sa în fruntea unor asociații filantropice și legătura sa cu regina Maria. În continuare, conf. univ. dr. Ioan St. Lazăr a evidențiat calitățile de înaltă ținută intelectuală ale episcopului Antim Petrescu.

Sesiunea de comunicări s-a încheiat cu prezentarea de către bibliotecara Ioana Goran a comunicării „Câteva aspecte din activitatea vrednicului de pomenire Antim Petrescu, Episcopul Râmnicului”.

Prăznuirea Sfinților Cuvioși Neofit și Meletie de la Mănăstirea Stânișoara

În ziua de 3 septembrie, Biserica Ortodoxă face pomenirea Sfinților Cuvioși Neofit și Meletie, prilej cu care Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a săvârșit Sfânta Liturghie la Mănăstirea Stânișoara.

Pelerini de aproape și de departe au sosit la Mănăstirea Stânișoara pentru a sărbători pe Sfinții Cuvioși Neofit și Meletie, cei doi ocrotitori ai obștii monahale de la poalele muntelui Cozia.

La sărbătorirea așezământului monahal, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi, a săvârșit Sfânta Liturghie în biserica mare a Mănăstirii Stânișoara, cu hramul *Sfântul Mare Mucenic Gheorghe*, fiind înconjurat de stareții mănăstirilor vâlcene.

Înaltpreasfinția Sa a arătat, în cuvântul de învățătură împărtășit obștii monahale și pelerinilor, că „viața și nevoințele acestor cuvioși ai Bisericii noastre îi arată a fi preamăriți de Duhul Sfânt și moștenitori ai Împărăției cerurilor, ca purtători de daruri duhovnicești și rugători înaintea lui Dumnezeu pentru sufletele noastre.

Sfințenia vieții lor s-a făcut cunoscută multor călugări și creștini, devenind adevărate pilde de

rugăciune, nevoie și viețuire în Mântuitorul Hristos.

Temelia sporirii duhovnicești a monahului este ascultarea de Dumnezeu prin părintele duhovnicesc. Părinții duhovnicești, prin sfințirea vieții proprii devin pentru ucenici modele de urmat întru totul.

Urmarea părintelui duhovnicesc ca model de viețuire este strâns legată de imitarea vieților sfinților. Imitarea lor este practic un fel de apropiere de ei la nivel duhovnicesc. Raportarea continuă la sfinți îl face pe credincios să își însușească modul de viețuire al acestora, să devină cumva în aceeași cugetare cu aceștia.

Cuvioșii Neofit și Meletie de la Mănăstirea Stânișoara s-au arătat vase alese ale Duhului Sfânt, înscriindu-se în rândul Sfinților Cuvioși sihaștri români, ca purtători de daruri duhovnicești și modele prin viețuirea sfântă, pururea rugători înaintea Tronului Preasfintei Treimi pentru neamul românesc”, a încheiat Chiriarhul Râmnicului.

Tineri arabi ortodocși în vizită la ctitorii brâncovenești din Arhiepiscopia Râmnicului

Tineri din Liban, Siria și Iordan, însoțiți de Preasfințitul Părinte Qais Sadiq, Episcop de Erzurum, Patriarhia Antiohiei și a Întregului Orient, și slujitorul Comunității Antiohiene din România, s-au aflat în perioada 1-10 septembrie în pelerinaj în Patriarhia Română, la ctitoriile Sfântului Domnitor Martir Constantin Brâncoveanu. Miercuri, 4 septembrie, pelerinii arabi au fost primiți de Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului.

Înaltpreasfinția Sa le-a prezentat cetatea Râmnicului, numită și „cetate a cărții”, vorbind apoi despre relațiile pe care Sfântul Martir Constantin Brâncoveanu și Sfântul Antim Ivireanul și, de asemenea, alți domnitori și ierarhi le-au avut cu Patriarhia Antiohiei, mai ales pentru tipărirea de carte în limba arabă și pentru sprijinirea materială a mănăstirilor din spațiul oriental, dar și despre călătoriile pe care le-au întreprins în Țările Române ierarhi arabi, precum patriarhul Macarie al III-lea Zaim, călătorie care a fost consemnată în cronică diaconului Paul de Alep. De asemenea, grupul de pelerini arabi a vizitat grădina din incinta Centrului Eparhial în care a fost așezată Crucea ierarhilor Arhiepiscopiei Râmnicului.

Pe lângă vizitarea ctitoriilor brâncovenești, tinerii ortodocși arabi au vizitat și alte vetre monahale istorice din cuprinsul Arhiepiscopiei Râmnicului.

Este al V-lea an consecutiv în care Centrul pentru Studii Ecumenice (ESC) din Iordania,

pe care Preasfințitul Părinte Episcop Qais de Erzurum îl conduce, a organizat cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel un pelerinaj de studii cu tema „Pe urmele Sfinților Martiri Brâncoveni”, adresat tinerilor ortodocși din Orientul Mijlociu, cu scopul „de a cunoaște îndeaproape viața și activitatea Sfinților Martiri Brâncoveni”, a precizat Preasfinția Sa.

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie la hramul Mănăstirii Înălțarea Sfintei Cruci și Sfânta Maria Egipteanca:

**„Sfânta Cruce ne arată în mod vizibil că
jertfa Mântuitorului Hristos le cuprinde și
le unește pe toate în ea”**

Credincioși din comuna Budești și pelerini din toată țara au participat sâmbătă, 14 septembrie, la sărbătorirea hramului Mănăstirii Înălțarea Sfintei Cruci și Sfânta Maria Egipteanca. În ziua hramului, Sfânta Liturghie a fost săvârșită de Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, înconjurat de un sobor de preoți.

În cuvântul de învățătură, împărtășit celor prezenți, Chiriarhul Râmnicului a subliniat: „Prin Jertfa Mântuitorului Hristos pe Cruce se restabilește starea de comuniune dintre Dumnezeu și om. Biserica este astfel locul reîntâlnirii omului cu Dumnezeu, al unității dintre cele de sus cu cele de jos: «Să laude cu un glas cerul și pământul, că pusă este înaintea tuturor preafericita Cruce, pe care fiind pironit trupest, Hristos S-a sfârșit». Cu cât e omul mai apropiat de Dumnezeu, cu atât el este mai apropiat de semenii lui; cu cât e mai îndepărtat de El, cu atât stă într-o sciziune tot mai profundă și cu aproapele. Doar Hristos Cel Înviat îi poate ține pe credincioși să rămână neabătuți în «unitatea

Duhului întru legătura păcii» (Efeseni IV, 3). Prin cele două axe ale sale, orizontală și verticală, Sfânta Cruce ne arată în mod vizibil că jertfa Mântuitorului Hristos le cuprinde și le unește pe toate în ea, atât pe cele cerești cu cele pământești, pe Dumnezeu cu oamenii, cât și pe om cu semenii săi, adunându-i în singura realitate din lumea aceasta care transcede lumea: «Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu prin credința în Hristos Iisus. Căci, câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat. Nu mai este iudeu, nici elin; nu mai este nici rob, nici liber; nu mai este parte bărbătească și parte femeiască, pentru că voi toți una sunteți în Hristos Iisus» (Galateni, III, 26-28)”, a încheiat Înaltpreasfinția Sa.

„În Biserică, întâietatea este a jertfei, a răstignirii și a slujirii”, a spus Chiriarhul Râmnicului la resfințirea Bisericii Sfântul Nicolae din Bârsești

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a săvârșit duminică, 15 septembrie, slujba de resfințire a Bisericii Sfântul Ierarh Nicolae a Parohiei Bârsești din Protoieria Râmnicu-Vâlcea, urmată de Sfânta Liturghie.

În cuvântul rostit cu acest prilej, Chiriarhul Râmnicului a subliniat importanța acestei duminici în viața liturgică a credinciosului: „Această duminică ne învață că nu este nimic mai important decât sufletul nostru. Crucea Domnului ne arată că nimic din lumea aceasta nu este mai de preț decât trăirea Împărăției lui Dumnezeu ca realitate deja de acum, venind cu putere în sufletul nostru, căci, spune Sfântul Evanghelist Marcu: «Ce-i folosește omului să câștige lumea întreagă, dacă-și pierde sufletul?» Zadarnic vom dobândi orice bun din lumea aceasta, dacă vom pierde sufletul nostru, dacă vom pierde Împărăția lui Dumnezeu. Totul din lumea aceasta trece, doar sufletul rămâne în veci, de aceea trebuie să ne îngrijim de acesta.

Prin Jerfa Sa, Hristos Domnul ne-a hărăzit mari și prețioase făgăduințe, ca, prin ele, să ne facem părtași

dumnezeieștii firi, scăpând de stricăciunea poftelor celei din lume, după cuvântul Sfântului Apostol Petru. În Biserică, întâietatea este a jertfei, a răstignirii și a slujirii, după modelul Mântuitorului Hristos răstignit pe Cruce: «care va vrea să fie mare între voi, să fie slujitor al vostru. Și care va vrea să fie întâi între voi, să fie tuturor slugă. Că și Fiul Omului n-a venit ca să I se slujească, ci ca El să slujească și să-Și dea sufletul răscumpărare pentru mulți» (Marcu X, 43-45)”, a arătat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie.

Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie a participat la sărbătorirea Sfântului Sofronie Vrachanski, Patriarhia Bulgară

Patriarhia Bulgară a omagiat în acest an, printr-o serie de manifestări, pe Sfântul Ierarh Sofronie, Episcop de Vrachanski, unul dintre ierarhii care au revigorat viața duhovnicească a credincioșilor bulgari. Manifestările religioase au culminat miercuri, 18 septembrie, cu Sfânta Liturghie și o slujbă de *Te Deum*, săvârșită de Preafericitul Părinte Patriarh Neofit. La momentul de sărbătoare a fost și Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului.

Patriarhia Bulgară a sărbătorit împlinirea a 280 de ani de la nașterea Sfântului Ierarh Sofronie, Episcop de Vrachanski, 225 de ani de la hirotonia sa întru arhieru și 55 de ani de la canonizarea sa.

Evenimentele cultural-religioase omagiale au culminat miercuri, 18 septembrie, la Biserica Sfântul Sofronie Vrachanski, unde Sfânta Liturghie a fost săvârșită de Înaltpreasfințitul Părinte Grigorie, Mitropolit de Vrața, împreună cu un sobor de ierarhi. Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a participat la această

sărbătoarea ca reprezentant al Bisericii Ortodoxe Română, reliefând conlucrarea ierarhilor și preoților de pe cele două maluri ale Dunării în propovăduirea dreptei credințe și apărarea valorilor Ortodoxiei, amintind că „*aceasta începea din vremea organizării monahismului din Țara Românească, prin corespondența Sfântului Nicodim de la Tismana cu Sfântul Patriarh Eftimie de Târnovo care a fost, cu siguranță, unul dintre cei mai străluciți cărturari din cea de-a doua jumătate a secolului al XIV-lea*”.

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a săvârșit duminică, 22 septembrie, Sfânta Liturghie la Biserica Adormirea Maicii Domnului din Drăgășani, unde a fost cinstit Sfântul Ierarh Teodosie de la Brazi, ocrotitorul municipiului.

Înaltpreasfinția Sa, tâlcuind pericopa evanghelică a pescuirii minunate, a arătat că „atunci când ne așezăm viața în mâinile Domnului, devenim misionari, propovăduitori ai învățăturii și ai lucrării Mântuitorului Hristos, fapt care rămâne actual în toată istoria mântuirii neamului omenesc.

Sfântul Efreem Sirul, vorbind despre truda apostolilor, subliniază că aceasta face o trimitere simbolică la prooroci, însă Sfântul Apostol Pavel ne spune că «altădată erați întuneric, iar acum sunteți lumină întru Domnul; umblați ca fii ai luminii!» (Efeseni V, 8). Activitatea misionară a proorocilor este împlinită în Persoana Mântuitorului, iar Sfinții Apostoli au fost chemați la o lucrare sfântă: «Mergând învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă» (Matei XXVIII, 19-20).

De aceea, în Evanghelia duminicii acesteia Mântuitorul le spune să se îndepărteze de grijile lumii și să caute «la adâncurile» cele duhovnicești căci precum acum, prin ascultare, s-au încredințat

*„Când ne așezăm viața
în mâinile lui Dumnezeu
devenim misionari,
propovăduitori ai
învățăturii și ai lucrării
Mântuitorului Hristos”*

de bogăția darului lui Dumnezeu, întocmai și atunci când vor deveni «pescari de oameni», cuvintele credinței vor izvorî faptele iubirii milostive, după cum ne încredințăm și din viața Sfântului Ierarh Teodosie de la Brazi, care împletește rugăciunile noastre cu rugăciunea și mijlocirea sa înaintea Preasfintei Treimi.

Căutând să cunoască dreapta învățătura a lui Dumnezeu, omul nu primește doar adâncurile duhovnicești ci și viața veșnică, iar temelia părtășiei cu El este credința: «Dar dacă cineva, dobândind neclintire și siguranță, are credința ca o deprindere, acesta este viu și credincios cu adevărat», după cum ne încredințează Sfântul Chiril al Alexandriei.

Împlinind poruncile lui Dumnezeu, care sunt expresii ale bunăvoinței Lui față de noi, căpătăm vitalitate, mărturisind împreună cu psalmistul: «Iată, am dorit poruncile Tale; întru dreptatea Ta, viază-mă» (Psalmul CXVIII, 40)”, a încheiat Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie.

Manifestări duhovnicești - culturale dedicate Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul

Arhiepiscopia Râmnicului a organizat în perioada 22-27 septembrie, o serie de manifestări cultural-duhovnicești prilejuite de sărbătoarea Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul, Ocrotitorul spiritual al municipiului Râmnicu-Vâlcea.

Evenimentele culturale au debutat duminică, 22 septembrie, în sala Iosif Episcopul a Casei Sfântului Ierarh Calinic cu vernisajul expoziției de carte veche românească și documente, intitulată „Mari episcopi – cărturari ai Râmnicului din secolul al XVIII-lea”. În continuare, a avut loc cea de-a XVII-a sesiune anuală de comunicări a Centrului de Studii Medievale și Premoderne *Antim Ivireanul*.

În debutul întâlnirii, părintele consilier Ștefan Zară a transmis cuvântul de binecuvântare al Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, care a subliniat că „profilul duhovnicesc al smeritului ierarh se conturează prin grija sa deosebită pe care a arătat-o față de turma încredințată spre păstorie, întrucât nu a fost doar un slujitor al lui Dumnezeu, ci și un slujitor al oamenilor, cărora s-a dedicat cu iubire și responsabilitate, după cuvântul Sfântului Apostol Pavel: «Ia aminte la tine însuși și la învățătură; stăruie în acestea, căci, făcând aceasta, și pe tine te vei mântui și pe cei care te ascultă» (Romani IV, 16).

Cu fiecare ocazie, Sfântul Antim Ivireanul s-a străduit să demonstreze și să promoveze legătura intrinsecă dintre cult și cultură, dintre Cuvânt și cuvinte, înțelegând Biserica drept «școală a mântuirii». Predicile sale, rostite în limba vechilor cazanii, sunt adevărate tratate duhovnicești, care îl surprind pe om în reala lui condiție și îl fac să-și dorească moștenirea cea veșnică și netrecătoare a Împărăției Cerurilor.

Anul acesta, când prin hotărârea Sfântului

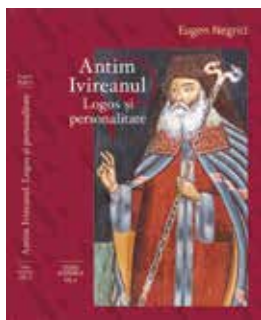

Eveniment

Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, comemorăm și traducătorii de cărți bisericești în Patriarhia Română, prin rânduiala lui Dumnezeu se împlinesc și douăzeci de ani de când talmăcitorul cuvintelor dumnezeiești, Sfântul Ierarh Martir Antim Ivireanul, a devenit ocrotitor al municipiului Râmnicu-Vâlcea, dar și două decenii de când Centrul de Studii Medievale și Premoderne «Antim Ivireanul» din Râmnicu-Vâlcea, condus cu multă acrivie de către dl. prof. univ. dr. Ioan St. Lazăr, își desfășoară activitatea în slujba culturii române, organizând colocvii, simpozioane și conferințe ce au avut ca temă de cercetare personalitatea acestui ierarh sfânt al Bisericii noastre, ale căror lucrări au fost publicate în diferite volume și periodice de specialitate”, a reliefat Înaltpreasfinția Sa.

Lansarea noilor volume dedicate Sfântului Ierarh Antim Ivireanul

Întrunirea culturală a continuat cu lansarea noutăților editoriale dedicate Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul și publicate de Editura Praxis a Arhiepiscopiei Râmnicului. Primul volum prezentat a fost cel al domnului Eugen Negrici, *Antim Ivireanul - logos și personalitate*.

„Opera lui Antim se constituie ca o demonstrație a capacității plastice a limbii române făcută păturii boierești de către un străin. Lucrările sale predicatoriale, de o factură cu totul nouă în evoluția speciei la noi, sunt extraordinare ca substanță stilistică. Meritul autorului se deslușește în frumusețile reale pe care le deșteaptă din banala morală tradițională și din erudiția meticuloasă și moartă.

Scriitorul așează creația sa pe întreaga rețea de reguli omiletice, excluzând improvizația. Compozițional, predica e meditată, chibzuită lucid și, cu toată naturalețea și vigoarea ei, relevă un caracter scriptic. Ea constituie o revoluție și în sens beletristic, avansând ideea de public. Stilul cazaniei iese, astfel, din stereotipie și se subordonează relației predicator - auditor. Privită de aproape, opera mitropolitului e un dialog trunchiat, în care unul din parteneri preîntâmpina obiecțiile și ia asupra sa răspunsurile. Toate faptele conduc la ideea că actul de naștere al discursului românesc nu poate fi în altă parte. Didahiile au fost tipărite, din nefericire, tardiv, când mai puteau câștiga doar atributele obiectului de studiu. Dar, la vremea lor, aceste opere înlocuiau calitatea de cititor cu aceea de ascultător și, în consecință, receptarea conținutului se realiza. Audiate, nu citite, predicile nu și-au limitat efectul asupra puținilor știutori de slovă chirilică din vremea lui Brâncoveanu”, a precizat domnul Eugen Negrici.

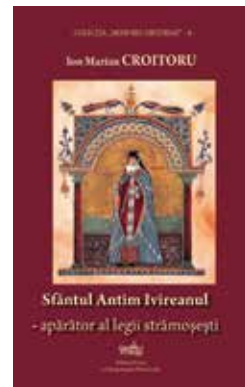

A doua carte lansată, *Sfântul Antim Ivireanul - apărător al „legii strămoșești”*, aparține conf. univ. dr. Ion Marian Croitoru, de la Facultatea de Teologie Ortodoxă a Universității Valahia din Târgoviște.

Prezentând volumul, autorul a subliniat: „Traducător, prefațator, scriitor, predicator, teolog fin și bun cunoscător al rânduielilor bisericești, în măsură să discute polemic cu patriarhii din Orient, înfocat susținător al luptei anti-otomane, deschis către progresele științifice ale vremii sale, având darul poliglosiei, apărător intransigent al legii strămoșești, adică al credinței ortodoxe, numit pentru acest lucru stâlp al Ortodoxiei, precum dascălii Bisericii din secolul al IV-lea, și primind cununa muceniei, toate acestea au reprezentat viața unui om astfel trăită încât s-au constituit în dovezi de sfințenie suficient de temeinice pentru ca mitropolitul Antim Ivireanul să treacă în evlavia poporului ca sfânt mărturisitor și martir pentru dreapta credință, fapt ce a determinat hotărârea Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe din România de a-l proclama la 20 iunie 1992 în rândul Sfinților, cu data de prăznuire la 27 septembrie.

De altfel, Sfântul Antim este cel ce, alături de Constantin Sfântul, cu care s-a împăcat prin moarte, ne-a dat garanția că un neam nu poate fi ros nici pe dinăuntru, atâta vreme cât temeliile lui interioare sunt întărite prin jertfa martirilor săi. În cazul Sfântului Antim, jertfa muceniei sale este însoțită și de roadele peste veacuri ale contribuției sale cât privește cultura și spiritualitatea românilor, covârșitor rămânând, printre altele, aportul său la desăvârșirea limbajului liturgic românesc. Admirabilă este, așadar, viața Sfântului Antim Ivireanul, care reamintește fiecărei generații cât de importantă este starea viețuirii sfânt-duhovnicești, adică isihaste, prin care credinciosul, fidel Bisericii celei una, altfel spus, Bisericii Ortodoxe, primește lucrarea harismelor Sfântului Duh și devine înnoitor al societății, îndreptător de moravuri, apărător al Ortodoxiei și, implicit, cetățean al Împărăției Cerurilor încă din vremea petrecerii sale pe pământ”, a afirmat cercetătorul Ion Marian Croitoru.

Au mai susținut alocuțiuni arhim. Policarp Chițulescu, directorul Bibliotecii Sfântului Sinod, arhim. Mihail Stanciu, de la Mănăstirea Antim din București, dl. prof. univ. dr. Ioan St. Lazăr, precum și alți invitați.

Lecturi din scrierile Sfântului Antim Ivireanul la Filarmonica Ion Dumitrescu din municipiul Râmnicu- Vâlcea

Iubitori de cultură vâlceni au participat miercuri, 25 septembrie, la Filarmonica Ion Dumitrescu din municipiul Râmnicu-Vâlcea, la manifestarea „Didahii antimiene – lecturi adaptate din scrierile Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul”, susținută de actorul Costel Constantin, de la Teatrul Național Ion Luca Caragiale din București, alături de Formația vocal-instrumentală de muzică veche a Arhiepiscopiei Râmnicului și Corul Seminarului Teologic Sfântul Nicolae din municipiul Râmnicu-Vâlcea. În cadrul recitalului a fost interpretată în premieră *Balada Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul*, iar la finalul acesteia a avut loc un moment festiv.

Evenimentul cultural-religios a reunit numeroși iubitori de cultură vâlceni care au dorit să asculte fragmente din predicile sau didahiile Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul, care au fost lecturate de maestrul Costel Constantin, de la Teatrul Național Ion Luca Caragiale din București. Lectura a fost acompaniată de membrii Formației vocal-instrumentale de muzică veche a Arhiepiscopiei Râmnicului și membrii Corului Seminarului Teologic Sfântul Nicolae. În cadrul recitalului, au avut loc și momente solistice. Regia artistică a manifestării a fost realizată de pr. Siluan-Dumitru Scurtu.

La finalul recitalului, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a precizat: „În seara aceasta, Arhiepiscopia Râmnicului a oferit un recital din scrierile Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul, din Didahiile lui, acele predici pe care le-a rostit pe când era mitropolit al Țării Românești, la biserica din Dealul Mitropoliei sau la Mănăstirea Antim. De asemenea, un buchet de cântări sfinte, interpretate de Corul Seminarului Teologic Sfântul Nicolae din Râmnicu-Vâlcea și de Formația de muzică veche a Arhiepiscopiei Râmnicului, care s-a încheiat cu o baladă a Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul, care a fost cântată în premieră de

părintele Siluan Dumitru Scurtu, autorul textului și compozitorul melodiei.

Întrucât Arhiepiscopia Râmnicului și întreg orașul Râmnicu-Vâlcea sărbătorească anul acesta 20 de ani de când Sfântul Ierarh Antim Ivireanul, la inspirația dumnezeiască pe care a avut-o vrednicul de pomenire arhiepiscop Gherasim Cristea, a fost ales să fie ocrotitor al acestei urbe, adică al tuturor celor care viețuiesc în acest oraș, sunt organizate mai multe manifestări pentru a aduce un prinos de mulțumire celui care a făcut ca această urbe a Râmnicului să devină cu adevărat capitala tiparului românesc. De aceea, Arhiepiscopia Râmnicului dorește să ofere Ordinul Sfântul Ierarh Martir Antim Ivireanul unor personalități care de-a lungul timpului l-au cinstit și care, prin faptele lor, s-au arătat a fi binecuvântați de către Sfântul Ierarh Martir Antim Ivireanul”, a spus Chiriarhul Râmnicului.

În continuare, Înaltpreasfinția Sa a acordat Ordinul Sfântul Ierarh Martir Antim Ivireanul domnului guvernator Mugur Isărescu, pentru sprijinul acordat construirii Așezământului pastoral Sfântul Ierarh Martir Antim Ivireanul de la Centrul Eparhial; domnului Florin Ștefan Zamfirescu, fostul primar în timpul căruia a fost ales Sfântul Antim Ivireanul ca ocrotitor spiritual

al Râmnicului; domnului primar Mircia Gutău, care a condus ședința Consiliului Local, în care s-a aprobat alegerea Sfântului Antim ca ocrotitor al acestei urbe vâlcene; domnului Nicolae Curcăreanu, fost prefectul al județului Vâlcea; domnului prefect Florian Marin și doamnei subprefect Aurora

Gherghina, care au susținut și aprobat amplasarea statuii Sfântului Antim lângă Instituția Prefectului; domnului Anton Mițaru, fost președinte al Consiliului Județean Vâlcea, domnului Iulian Comănescu fost președinte al Consiliului Județean Vâlcea, domnului Constantin Rădulescu, președintele Consiliului Județean Vâlcea; doamnelor Daniela Calianu și Ramona Constantinescu, respectiv domnilor Toma Mihăescu, Adrian Mihăilă și Bogdan Paul Lăstun,

pentru bunăvoința manifestată spre a se restitui proprietățile Mănăstirii Antim, fostul schit Troianu.

Totodată, acest ordin a fost acordat domnilor Ioan St. Lazăr, președintele Fundației Culturale *Sfântul Antim Ivireanul*, omul de cultură vâlcean cel mai aplecat asupra scrierilor și personalității Sfântului Antim, cât și actorului Costel Constantin de la Teatrul Național București.

„Seara aceasta reprezintă pentru mine un moment special. Vreau să mulțumesc acestui colectiv minunat care mi-a dat ocazia să apar alături de dâșii și să spun aceste emoționante cuvinte românești și să ascult muzica aceasta minunată.

Pentru mine e un moment important, întrucât luna aceasta am împlinit 55 de ani de când joc pe o scenă profesionistă în România. În 1964 am terminat Institutul de Teatru și am fost repartizat la Naționalul din Iași, iar după 5 ani, Radu Beligan m-a adus la Naționalul din București, unde joc până în clipa de astăzi și bucuria mea este imensă pentru că am încheiat acest ciclu cu acest minunat spectacol adevărat, emoționant și foarte important pentru cariera și mai ales pentru sufletul meu”, a spus maestrul Costel Constantin.

Acest ordin a mai fost acordat arhimandritului Sava Pleșa, starețul Mănăstirii Antim din Râmnicu-Vâlcea și părintelui Vasile Simion, parohul Bisericii *Sfântul Ierarh Antim Ivireanul*.

La final, Chiriarul Râmnicului a mulțumit tuturor celor care au participat și care au contribuit la buna desfășurare a manifestărilor dedicate sărbătoririi Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul.

Reuniune omagială dedicată Sfântului Antim Ivireanul la Primăria municipiului Râmnicu-Vâlcea

Primăria municipiului Râmnicu-Vâlcea a organizat joi, 26 septembrie 2019, în sala de festivități, o reuniune omagială dedicată Sfântului Antim Ivireanul, cu prilejul împlinirii a 20 de ani de când a fost ales ocrotitor spiritual al Râmnicului.

Întrunirea omagială a fost deschisă de domnul Mircea Gutău, care a subliniat: „Sunt onorat că Primăria Municipiului Râmnicu-Vâlcea găzduiește acest moment omagial în cinstea Sfântului Ierarh Antim Ivireanul, chiar în ajunul praznicului ocrotitorului spiritual al orașului nostru și vă mulțumesc pentru prezența dumneavoastră. În urmă cu 20 de ani, un grup de oameni din cetatea Râmnicului au propus ca Sfântul Antim Ivireanul să fie ales ocrotitor spiritual al municipiului Râmnicu-Vâlcea, și anume un cărturar și tipograf era chemat să apere destinele capitalei tiparului românesc, după cum l-a definit istoricul Nicolae Iorga. Astfel, un mare creștin a fost ales ocrotitor al orașului, care a găzduit cea de-a doua mitropolie a Țării Românești, de aceea nu putea fi o alegere mai potrivită, iar destinul de care a avut parte Râmnicul nostru iubit a confirmat temeinicia celor petrecute în urmă cu două decenii. Astăzi, în întâmpinarea praznicului Sfântului Ierarh Antim Ivireanul, să ne bucurăm că suntem împreună și așa să adresăm mulțumire pentru tot ceea ce ne bucură ochii pe aceste meleaguri și să ne rugăm Sfântului pentru ocrotire și gânduri bune și de acum înainte”.

Domnia sa a mai menționat că, prin contribuția ambasadorului Georgiei în România, municipiul Râmnicu-Vâlcea se va înfrăți cu o localitate din țara natală a Sfântului Ierarh Antim.

În continuare, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie, și-a exprimat recunoștința pentru alegerea unui sfânt al Bisericii ca ocrotitor al municipiului: „Acest ținut binecuvântat de Dumnezeu, bogat în atâtea mănăstiri și biserici, a avut de-a

lungul timpului și are o viață duhovnicească cu totul deosebită. Mă refer la luminile călăuzitoare ale poporului dreptcredincios care au fost mănăstirile cu tiparnițe, așa cum au fost Bistrița, Govora și Centrul Eparhial. Acestea au făcut ca Râmnicu-Vâlcea să devină capitală a tiparului pentru mai multe secole. Amprenta pe care și-au pus-o sfinții din această regiune, precum personalitățile duhovnicești: Sfântul Ierarh Nifon, patriarhul Constantinopolului, legat de ținuturile vâlcene prin înființarea primei Academii românești de la Mănăstirea Bistrița; Sfântul Grigorie Decapolitul, ale cărui sfinte moaște au fost aduse de boierii Craiovești și care ocrotesc acest ținut al Vâlcii de mai bine de cinci secole; Sfântul Nicodim de la Tismana, care a reorganizat viața monahală și prin aceste ținuturi, chiar prin ridicarea Mănăstirii Cozia; Sfântul Antonie de la Iezer, care a rămas în țară la îndrumarea episcopului Ilarion și care este considerat drept ocrotitor al familiei; alți patru sfinți cuvioși, făcători de minuni, de la mănăstirile Turnu și Stănișoara, a fost una puternică asupra vieții duhovnicești a vâlcenilor, care s-a concretizat mai ales prin această alegere ca Sfântul Ierarh Martir Antim Ivireanul, cel care a condus această Eparhie a Râmnicului timp de 2 ani și 9 luni, să fie ocrotitorul duhovnicesc al tuturor celor care viețuiesc în această urbe. De aceea, considerăm că este o binecuvântare de la Dumnezeu și fiecare dintre noi are nevoie și este chiar obligat moral ca să respecte testamentul său, care ne îndeamnă să ne iubim patria, să iubim mărturisirea credinței, precum a făcut-o el prin cartea tipărită, și să rămânem fii ai Bisericii”, a explicat Înaltpreasfinția Sa.

Alocuțiuni în cadrul întâlnirii au mai susținut domnul Eusebiu Vețeanu, viceprimar, domnul Ioan St. Lazăr, președintele Fundației Culturale Sfântul Antim Ivireanul, domnul Remus Grigorescu, directorul Bibliotecii Județene Antim Ivireanul.

Prăznuirea Sfântului Antim Ivireanul, ocrotitorul municipiului Râmnicu-Vâlcea și al Mănăstirii Antim

Evenimentele cultural-duhovnicești în cinstea Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul, ocrotitorul municipiului Râmnicu Vâlcea, au culminat în ziua de vineri, 27 septembrie, cu săvârșirea Sfintei Liturghii la biserica Mănăstirii Antim din cartierul Troianu a municipiului Râmnicu-Vâlcea.

Preoți și credincioși, monahi și monahii de la parohiile și mănăstirile Arhiepiscopiei Râmnicului au participat vineri, 27 septembrie, la prăznuirea Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul, ocrotitorul municipiului Râmnicu-Vâlcea și al Mănăstirii Antim.

Pentru mulțimea pelerinilor prezenți, Sfânta Liturghie a fost săvârșită pe un podium amenajat în apropierea locașului de cult. Dumnezeuiasca Liturghie a fost săvârșită de către Înaltpreasfințitul Părinte Theodor, Mitropolit de Ahaltsihe și Tao-Klargeti, Înaltpreasfințitul Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, Preasfințitul Părinte Quais, Episcop de Erzurum și vicar-patriarhal al Patriarhiei Greco-Ortodoxe a Antiohiei și a Întregului Răsărit, și Preasfințitul Părinte Paisie Lugojanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Timișoarei.

După citirea Sfintei Evanghelii, Înaltpreasfințitul Părinte Theodor, Mitropolit de Ahaltsihe și Tao-Klargeti, a vorbit despre viața și lucrarea Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul: „Deși a trebuit să

trăiască departe de țara sa, inima lui totdeauna a rămas cu poporul georgian sau ivirean, și deși a trăit în mai multe țări, el întotdeauna a accentuat faptul că este georgian. Cu toate acestea, primul lui gând a fost să slujească lui Dumnezeu și să nu uite patria sa. A fost răscumpărat din robie de patriarhul Dositei Notara al Ierusalimului și ani de zile a slujit la biserica Sfântului Mormânt. Apoi, prin pronia lui Dumnezeu, a ajuns pe pământul Valahiei, fiind adus aici de Sfântul Voievod Constantin Brâncoveanu. Poporul Valahiei a prețuit foarte mult tot ceea ce făcea Sfântul Antim Ivireanul pe acest pământ. Așa a ajuns stareț la Snagov, apoi a fost hirotonit episcop la Râmnic, pentru acest ținut minunat al Vâlcii.

Atunci când a fost ales mitropolit, a spus credincioșilor că, deși pe acest ținut au trecut foarte mulți dușmani, poporul a păstrat credința adevărată creștină, iar el, ca cel mai nevrednic și mai mic, asemenea lui David, a fost ales ca păstor, ca să ia asupra sa toate durerile pentru a ușura povara celor păstoriți ai săi. Precum Evanghelia de astăzi ne-a îndemnat să nu ne facem comoară pe pământ, ci să ne facem comoară în ceruri, la fel Sfântul Antim Ivireanul și-a făcut comoară în ceruri, iar ca mărturie stă faptul că însăși viața și-a pus-o pentru poporul său și, de aceea, doresc să mulțumesc Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie care ne-a

invitat și ne-a făcut părtași la această bucurie de a participa la această sfântă sărbătoare”, a spus Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Theodor.

Exemplu de credință puternică și trăire în Hristos

La finalul Sfintei Liturghii, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie a mulțumit Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Theodor pentru împreună slujire: „Ziua aceasta este una binecuvântată de Dumnezeu și plină de încărcare duhovnicească, mai ales că anul acesta se împlinesc 20 de ani de când, la propunerea vrednicului de pomenire arhiepiscop Gherasim Cristea, Sfântul Ierarh Antim Ivireanul a devenit ocrotitor al acestui municipiu. De aceea, am considerat că este bine să invităm la sărbătoarea sa pe Înaltpreasfințitul Părinte Theodor, Mitropolit de Ahaltsihe și Tao-Klargeti, împreună cu starețul mănăstirii din localitatea Ude, locul de naștere al Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul, întrucât pe noi ne leagă acest sfânt și suntem înfrățiți prin rugăciunile pe care el le înalță Preabunului Dumnezeu pentru credincioșii români și georgieni. Este o binecuvântare că Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Theodor, cel care păstorește credincioșii din zona în care s-a născut Sfântul Antim Ivireanul, este însoțit și de profesorul de Teologie Alexii Kshutashvili, care a studiat în România, ca să vină și să se bucure de locurile în care a păstorit Sfântul Antim Ivireanul și unde a întocmit prima tipografie cu caractere georgiene. Sfântul Antim Ivireanul, de-a lungul păstoririi sale la Vâlcea, a tipărit 9 cărți, între care «Tomul bucuriei», o lucrare de apărare a credinței, deoarece Ortodoxia era asaltată de credințe eterodoxe. De-a lungul întregii sale activități, a tipărit 63 de cărți, dintre care 22 în limba română. A tipărit cărți în toate limbile în care s-a săvârșit Sfânta Liturghie, și anume greacă, slavonă, arabă, română și georgiană. Totdeauna, el și-a pus nădejdea în Dumnezeu și în Maica

Domnului, iar aceasta s-a văzut și mai mult când a fost răscumpărat de patriarhul Ierusalimului Dositei Notara și apoi recomandat Sfântului Voievod Martir Constantin Brâncoveanu, pentru darurile cu care era înzestrat de Dumnezeu, precum cel al sculpturii, picturii și broderiei, ca să fie adus în Țara Românească, așa cum a fost adus de către domnitorul Radu cel Mare, Sfântul Ierarh Nifon, Patriarhul Constantinopolului, care a reorganizat viața bisericească din Țara Românească. Împreună cu Sfântul Antim Ivireanul și cu starețul Ioan de la Hurezi au purces la înălțarea duhovnicească a acestei regiuni, iar lucrările și chipurile lor au rămas la Schitul Fedeleșoiu și la mănăstirile Surpatele, Govora, Hurezi, Cozia.

Sfântul Antim a fost un mare iubitor al neamului românesc, nu numai pentru că a scris în limba română, ci și pentru că a învățat limba într-atât încât, se spune, că nimeni nu ar fi vorbit așa de bine limba română. De aceea, criticii literari, pe baza «Didahiilor», au afirmat că el a pus bazele limbii române moderne.

Sfântul Ierarh Martir Antim Ivireanul ne-a lăsat un testament, și anume să ne iubim țara, așa cum a făcut-o el, deși era țara sa de adopție, să iubim neamul și credința, pe care el a mărturisit-o până la moarte. Este pentru noi un model de credință puternică, de fierbinte trăire duhovnicească în Hristos, dar și un exemplu de mare patriot, pentru că și datorită lui s-a introdus limba română în cultul Bisericii”, a spus Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie.

În semn de mulțumire pentru prezență și slujire, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Theodor a dăruit Mănăstirii Antim o icoană a Sfântului Antim Ivireanul, pictată în Georgia.

Sfântul Antim Ivireanul, „floarea cu străluciri de aur a toată arta cea bună”

Arhiepiscopia Râmnicului și Uniunea Artiștilor Plastici din România au organizat vineri, 27 septembrie, la Galeria Artex din Râmnicu-Vâlcea vernisajul Expoziției de acuarelă și icoane tradiționale pe sticlă, desfășurată sub patronajul spiritual al Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul. Lucrările expuse pe simeze aparțin celor 23 de artiști plastici participanți la două tabere naționale de creație organizate de cele două instituții.

Iubitori de artă au participat în după amiaza zilei de vineri, 27 septembrie, la vernisarea unor lucrări realizate în cadrul Taberelor naționale desfășurate la Mănăstirea Cozia, și anume acuarelă, în perioada 4-14 septembrie, și icoane pe sticlă, în perioada 16-26 septembrie. Lucrările în acuarelă expuse pe simeze au aparținut artiștilor plastici: Valeriu Jabinski, Ion Jabinski, Gheorghe Diaconu, Olga Diaconu, Lucia Juncu din Republica Moldova și Eugen Măcinic (Sebeș/ Alba), Grigore Carata (Tulcea), Eugen Mircea (Iași), Laurențiu Midvichi (Tulcea), Corneliu Drăgan Târgoviște (București), Mirela Hagi (București), Manuela Hagi (București), Corina Preda Perianu (București), Gabrel Baban (Fălticeni/Suceava).

De asemenea, icoanele pe sticlă aparțin artiștilor

plastici: Marcel Naste, Călin Bogătean și Cosmin Pol din Mureș; Cristina Ionescu Berechet, Mircea Nechita, Maria Constantinescu și Marlena Târcavu din București; Filofteia Pisăru și Ion Filigean din Vâlcea.

Coordonator al proiectului a fost Filofteia Pisăru, iar curatorul expoziției a fost Gheorghe Dican, vicepreședinte al U.A.P. din România și președintele U.A.P. Vâlcea, care a precizat că, alături de frumoasele roade vizuale ale artiștilor plastici, la finalul primei tabere de creație, cea de acuarelă, a luat naștere C.A.A.R., și anume „Clubul Artiștilor Acuareliști din România”, prin intermediul căruia artiști plastici din România și Republica Moldova vor readuce în actualitate acuarelă.

La vernisaj, părintele consilier Ștefan Zară a apreciat activitatea deosebită a artiștilor și iconarilor prezenți în cele două tabere de creație, desfășurate sub ocrotirea Sfântului Ierarh Antim Ivireanul, arhieru mărturisitor al Bisericii noastre și artist filocalic, pe care Dositei Notara al Ierusalimului îl numea „floarea cu străluciri de aur a toată arta cea bună”. Părintele consilier a transmis mesajul de binecuvântare al Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Varsanufie: „*Spiritualitatea românească a văzut întotdeauna în icoană un dar de mare preț al sufletului nostru, ce face parte din ființa noastră națională.*”

De multe ori teologia răsăriteană a definit icoana ca fiind o fereastră spre absolut, după cunoscuta expresie a teologului francez Michel Quenot. Astfel, însuși Sfântul Dionisie Areopagitul mărturisea despre acestea: «Cu adevărat icoanele văzute sunt de fapt văzutele celor nevăzute», iar Părintele Stăniloae spunea că «icoana este fereastră spre transcendența dumnezeiască». Adâncind învățătura Sfinților Părinți în acest sens am putea spune că icoana este mai mult decât o fereastră, este o poartă către Împărăția lui Dumnezeu, pentru că în timp ce fereastra îți permite să întrezărești, să vezi dincolo, să contempli, poarta îți dă voie să mergi mai departe, să intri prin ea. În acest sens, icoanele sunt realități văzute ale Împărăției nevăzute a lui Dumnezeu sau pot fi asemuite unor porți, prin care Împărăția lui Dumnezeu comunică cu această lume, fiind prezentă prin chipuri sfinte și simboluri, aducându-le pe cele trecute și pe cele viitoare în acest timp, de astăzi. Astfel, și icoana, asemenea și pictura bisericilor, sunt mai mult decât ferestre prin care se poate admira frumusețea raiului deschis prin Înomenirea Fiului, ele fiind efectiv porțile prin care se poate pătrunde în lumea Împărăției cerurilor.

Expoziția de față are tocmai acest rol, de a-L așeza pe Dumnezeu și pacea Împărăției Sale în inimile noastre, ca realitate prezentă de acum, nu ca pe ceva

viitor ce doar întrezărim aici și acum.

Un alt scop al acestei expoziții este punerea în valoare a inimensurabilului patrimoniu al spiritualității monahale vâlcene, cât și o reîntoarcere la valorile artistice autentice ale neamului nostru, în zilele noastre promovându-se de prea multe ori kitsch-ul, chiar urâtul. Expoziția de față este un semnal de alarmă și anume că trebuie să ne reîntoarcem către rădăcinile neamului nostru, dar și o încercare de a arăta că filocalia, iubirea de frumos, este cultivată în Biserica noastră, iar icoana este și un rod al trăirii în Duhul Adevărului”, a reliefat Înaltpreasfinția Sa.

Vernisajul a fost încheiat de Luiza Barcan, istoric și critic de artă, care a menționat că acest eveniment îmbogățește și sporește duhovnicește activitatea UAP Vâlcea.

„Inițiativa Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Varsanufie mi se pare salutară deoarece ea continuă oarecum lucrarea Sfântului Antim Ivireanul, care a fost un mare artist. De aceea este o idee foarte bună ca artiștii să se reunească aici atât într-o tabără de pictură religioasă, cât și într-o tabără de pictură laică. Cele două componente ale expoziției se leagă destul de bine, iar artiștii, fiind invitați să stea la mănăstire, să cunoască locurile, să se împărtășească de frumusețea locașurilor de cult din Vâlcea”, a spus criticul de artă Luiza Barcan.

Tabără internațională de acuarelă la Mănăstirea Cozia

16 artiști în tehnica acuarelă din România și Republica Moldova au participat în perioada 4-14 septembrie la Tabăra de acuarelă de la Mănăstirea Cozia. Evenimentul a fost organizat de Arhiepiscopia Râmnicului și Uniunea Artiștilor Plastici din România, filiala Vâlcea.

Tabăra de acuarelă de la Mănăstirea Cozia a avut scopul de a facilita schimbul de experiență al artiștilor plastici din diferite zone ale țării și din Republica Moldova, dar și de a evidenția valoarea artiștilor participanți, care printr-o variată paletă cromatică au transpus locuri din natură, monumente istorice sau oameni care i-au inspirat pentru actul de creație. Tema taberei de creație din acest an a fost dedicată familiei Sfântului

Voievod Martir Constantin Brâncoveanu, fiind vizitate mănăstirile Cozia, Hurezi, Dintr-un Lemn și Surpatele, „locuri în care te poți detașa și poți pătrunde mai bine în minunățiile acestea, care sunt tot un dar de la Dumnezeu, sunt mângâieri și minuni pe lângă care trecem uneori indiferenți sau nu ne mai bucurăm de ele pentru că nu le mai dăm atenție, sau nu le mai vedem de probleme noastre zilnice, meschine. Sunt locuri în care trebuie să ai timp să le descoperi, iar o tabără îți oferă posibilitatea aceasta, de a vedea chiar la ora 5 dimineața răsăritul, să descoperi lumina de pe o turlă, sau Oltul, care este un monument al naturii, mereu într-o stare diferită”, a mărturisit artista plastică Mirela Hagiu.

Tabără de pictură pe sticlă

9 artiști plastici din București, Mureș și Vâlcea au participat în perioada 16-26 septembrie la Tabăra de pictură pe sticlă de la Mănăstirea Cozia, care a avut tematica centrată pe Sfântul Ierarh Martir Antim Ivireanul, zugrav de icoane, sculptor și miniaturist.

„Icoana pe sticlă este o mărturie de credință în forma ei pură, populară, simplă. Țăranul de odinioară nu avea multe, dar cu ceea ce avea a dorit să-L aducă pe Dumnezeu în casă, apoi din casă în fața porții de la drum, apoi la troițele de la răspântii de drumuri și tot așa până și-a construit scara către cer. Omul s-a denaturat foarte mult, încât astăzi, dacă vede o imagine destul de explicită, el nu mai știe de unde să o ia, să o interpreteze, pentru că am pierdut sensibilitatea, iar aceasta se reflectă în viața omului”, a spus Cosmin Pol, sculptor și pictor din Târgu-Mureș.

„Icoana pe sticlă este o icoană tradițională care s-a născut datorită dorinței țăranului simplu de a fi mai aproape de Dumnezeu și de biserică. În general, se lucra în familie, în sensul că se lucra etapizat. Deși se spune că pictura pe sticlă este ceva naiv, totuși, a fi naiv nu înseamnă a fi și lipsit de cunoștințe, iar ei poate aveau mai mult decât cel care face icoana bizantină, și anume aveau sufletul pe care-l așterneau pe sticlă, adică pictau cu sufletul pentru că aveau foarte multă credință”, a precizat Marcel Naste, artist plastic din Reghin, județul Mureș.

Iubirea vrăjmașilor, „cea mai înaltă culme a filosofiei”

Credincioși din municipiul Râmnicu-Vâlcea au participat duminică, 29 septembrie, la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, săvârșită de Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi, la biserica Adormirea Maicii Domnului din cadrul Centrului Eparhial.

„Împlinirea poruncii iubirii vrăjmașilor, a precizat Înaltpreasfinția Sa, este un lucru greu de înfăptuit pentru cei care nu își fundamentează lucrarea voinței lor pe urmarea voci Domnului Iisus Hristos de a iubi pe cei care le-au greșit. Însă, cei care se străduiesc să ierte pe semenii care le doresc răul și le arată iubire milostivă, se aseamănă Tatălui Celui din ceruri.

Dacă ni se pare că iubirea vrăjmașilor este cu neputință, să ne amintim de cuvintele scripturistice: «Cele ce sunt cu neputință la oameni sunt cu putință la Dumnezeu». Să ne rugăm necontenit la Dumnezeu să ne dăruiască iubirea Sa, iar în această iubire să îi cuprindem pe toți: prieteni sau vrăjmași. Iubirea dușmanilor izvorăște doar din rugăciunea pentru aceștia. Purtându-i în rugăciune, vom fi în stare

să-i și iubim. Sfântul Ioan Gură de Aur ne învață că iubirea vrăjmașilor este cea mai înaltă culme a filosofiei. Tot el ne mai spune: «Ca să te împaci cu dușmanul tău nu trebuie să străbați mări, nici să faci drumuri lungi, nici să treci munții, nici să cheltuiești bani, nici să-ți chinuiești trupul, ci e de ajuns numai să voiești și ți s-au iertat toate păcatele».

Tot Sfântul Ioan Gură de Aur atrage atenția celor care nesocotesc pe Dumnezeu și sunt indiferenți față de Tatăl lor, afirmând: «Dacă este o nebunie să disprețuiești pe cel de o cinste cu tine, cu mult mai mare nebunie este să disprețuiești pe Dumnezeu, Creatorul tău! În afară de aceasta, mai gândește-te și la aceea că atunci îți prilejuiești mai mare răsplată când ești disprețuit. Pentru Dumnezeu suferi aceasta, pentru că ai ascultat de legile Lui». Când te rogi pentru vrăjmașii tăi, pacea coboară în sufletul tău, pentru că harul lui Dumnezeu se pogoară asupra ta și îți dă puterea necesară de a schimba ura în iubire. De aceea, noi, creștinii, suntem chemați ca în viața noastră să punem preț pe filosofia cea adevărată, pe care o aflăm în Evanghelia Mântuitorului Hristos, și să urmărim blândeții îngerilor decât sălbăticiile demonilor», a menționat Chiriarhul Râmnicului.

Evenimente duhovnicești la prăznuirea Sfinților Cuvioși Daniil și Misail de la Mănăstirea Turnu: sfințirea locului pentru noua biserică și binecuvântarea noii racle

Numeroși monahi, monahii, preoți și credincioși de la mănăstirile și parohiile Arhiepiscopiei Râmnicului au participat sâmbătă, 5 octombrie, la prăznuirea Sfinților Cuvioși Daniil și Misail de la Mănăstirea Turnu. Înainte de săvârșirea Sfintei Liturghii, a fost adusă în procesiune la mănăstire raclea cea nouă din argint, în care au fost așezate moaștele Sfântului Cuvios Daniil. La finalul procesiunii, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie a săvârșit slujba sfințirii raclei de argint, care a rămas spre închinarea pelerinilor într-un baldachin.

După binecuvântarea raclei, Înaltpreasfinția Sa a săvârșit slujba punerii pietrei de temelie pentru noua biserică a Mănăstirii Turnu cu hramul *Sfinții Cuvioși Daniil și Misail*, apoi, înconjurat de un numeros sobor de preoți și diaconi de la mănăstirile și parohiile din cuprinsul Protoieriei Călimănești, a săvârșit Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie pe un podium amenajat în apropierea locașului de cult al Mănăstirii Turnu.

„Este bine cunoscut faptul - a spus Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie - că pe muntele acesta multime multă de călugări au viețuit în peșteri și prin crăpăturile pământului, în pustnicie desăvârșită, dând slavă lui Dumnezeu fiecare clipă a vieții lor și rugându-se pentru toți cei care viețuiau prin rânduiala lui Dumnezeu în aceste locuri, sau

pe întregul pământ. Sfântul Cuvios Daniil era sfătuitorul pustnicilor din această parte a acestei Eparhii și de aceea el a fost reprezentat în icoane, precum s-a păstrat chipul său în Sfânta Tradiție și în amintirea călugărilor, purtând un toiag, pentru că el era cel care îi spovedea și îi îndruma. Cu timpul, în această sihăstrie, numită «a lui Daniil», au venit și s-au așezat mai mulți monahi și atunci a fost nevoie ca să se construiască o biserică, iar el, împreună cu ucenicul său Misail, au construit o biserică de lemn, peste care, după mai mult timp, întrucât aceasta se deteriorase, mitropolitul Varlaam al Țării Românești, care era cu metania de la Mănăstirea Cozia, a construit bisericuța cu hramul Schimbarea la Față a Domnului nostru Iisus Hristos, îngropând cinstitele lor moaște în temelia acestei biserici. Ajutorul acestor Sfinți este cunoscut de-a lungul timpului, întrucât sunt multe mărturii că acești sfinți cuvioși au făcut multe minuni. Se păstrează până în zilele noastre două dintre chiliile lor pe care și le-au săpat în piatră și toți cei care vin și aduc rugăciuni înaintea lui Dumnezeu și cer mijlocirea lor primesc ajutor de la Preabunul Dumnezeu. De altfel, așa cum ne arată și rugăciunile la slujba sfințirii unei racle sau a unei icoane în cinstea unui sfânt, sfinții mijlocesc pentru noi atunci când le cerem ajutorul și că ei sunt grabnic ajutători tuturor celor care îi pomenesc pe ei”, a arătat Înaltpreasfinția Sa.

Binecuvântare arhierescă pentru credincioșii Parohiei Călimănești II

Credincioși din orașul Călimănești au participat duminică, 6 octombrie, la Biserica Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil, unde a fost săvârșită Sfânta Liturghie de către Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi.

În cuvântul de învățătură împărtășit preoților și credincioșilor, Înaltpreasfinția Sa, tâlcuind pericopa evanghelică a duminicii, *Învierea fiului văduvei din Nain*, a arătat că „prin învierea acestui tânăr, Mântuitorul Hristos ne învață că omul a fost creat pentru viața veșnică, sau pentru nestricăciune, precum ne încredințează Sfântul Chiril al Alexandriei, deși păcatul a făcut ca să pătrundă prin el stricăciunea. Prin Întruparea, Răstignirea și Învierea Domnului, moartea nu mai are putere asupra omului, pentru că stricăciunea și moartea au fost învinse de puterea Fiului lui Dumnezeu. Văzând durerea mamei care își ducea la groapă pe singurul ei copil, Mântuitorul S-a atins de sicriu și i-a poruncit tânărului să se ridice, iar acesta s-a ridicat și a început să vorbească.

Mântuitorul Hristos a spus «Nu mai plânge!», adică să nu mai plângă peste măsură asemenea celor ce nu au nădejde. Domnul Iisus Hristos ne cheamă să plângem propriile păcate, fiindcă părerea de rău până la lacrimi pentru relele săvârșite, dimpreună cu păstrarea nădejdii în Dumnezeu, ne aduce întărirea în credință și ne așează pe calea cea bună a Împărăției cerești celei veșnice”, a explicat Părintele Arhiepiscop Varsanufie.

Chiriarhul Râmnicului la Paraclisul Arhiepiscopal „Buna-Vestire”

Bucurie duhovnicească a fost și pentru credincioșii din municipiul Râmnicu-Vâlcea care au participat duminică, 13 octombrie, la Paraclisul Arhiepiscopal *Buna-Vestire*, unde Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a săvârșit Sfânta Liturghie.

„Duminica a XXI-a după Rusalii, a explicat Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie în cuvântul de învățătură, aduce spre cinstirea credincioșilor pe Sfinții Părinți de la Sinodul al VII-lea Ecumenic, cei numiți în cântările slujbei acestei duminici «luminători prea străluciți ai adevărului», «de cele cerești gânditori» și «stele mult-luminoase ale tăriei celei înțelegătoare».

Biserica Ortodoxă face pomenirea Sfinților Părinți de la Sinodul al VII-lea Ecumenic, care au restabilit la 13 octombrie 787 dreapta credință cu privire la cultul sfintelor icoane. În această duminică, Biserica nu prăznuiește sinoadele ecumenice ca evenimente, ci pe Sfinții Părinți, deoarece Biserica pomeneste persoanele care au participat la evenimentele istoriei mântuirii. De aceea, «Slava Vecerniei» acestei duminici ne cheamă să ne alăturăm întregii Biserici să le aducem laudă celor numiți «trâmbițele Duhului cele de taină, purtătorii de Dumnezeu Părinți» care «au cântat în mijlocul Bisericii cântare întocmită de teologie, mărind o Treime neschimbată, o Ființă și o Dumnezeire». Dar mai mult decât aceasta, noi săvârșim pomenirea Sfinților Părinți pentru că, prin prăznuirea lor, ne ridicăm duhovnicește cu mintea la Dumnezeu, precum este arătat în însuși troparul

acestei sărbători: «Prea proslăvit ești Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce luminători pe pământ pe părinții noștri i-ai întemeiat și printr-înșii la adevărata credință pe noi toți ne-ai îndreptat, mult-Îndurate, slavă Ție». Cinstirea icoanei, ne învață Sfântul Ierarh Vasile cel Mare, «se îndreaptă spre originalul ei», sau precum Sfântul Ioan Damaschin a spus, că noi nu ne închinăm materiei, pentru că cinstea dată ei urcă spre Cel întrupat, de aceea icoanele devin făcătoare de minuni. De altfel, la rugăciunea pe care preotul o rostește la sfințirea unei icoane, Dumnezeu este implorat să o sfințească prin harul Său, iar celor care cinstesc icoana să le dăruiască ajutor. La fel este când ne rugăm unei icoane pe care este reprezentat un sfânt, pentru că el împletește mijlocirile sale cu rugăciunile noastre și le înalță înaintea tronului Preasfintei Treimi», a explicat Părintele Arhiepiscop Varsanufie.

Sfânta Cuvioasă Parascheva, ocrotitoarea ctitoriei voievodului Pătrașcu cel Bun

Prăznuirea Sfintei Cuvioase Parascheva a adunat numeroși credincioși în vechea ctitorie voievodală din centrul municipiului Râmnicu-Vâlcea care o are ocrotitoare. Slujbele liturgice în cinstea ei au culminat cu Sfânta Liturghie, care a fost săvârșită de Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi.

În cuvântul de învățătură, Înaltpreasfinția Sa a prezentat succint viața Sfintei Cuvioase Parascheva, care s-a născut în satul Epivată din Tracia, nu departe de Constantinopol, și a trăit în prima jumătate a secolului al XI-lea: „Crescută într-o familie bogată, de părinți cu frică de Dumnezeu în deprinderea faptelor bune, dar mai ales a rugăciunii, a postului și a milosteniei, fecioara Parascheva a ales din tinerețe să-și închine viața ei lui Dumnezeu. Mai întâi, a plecat într-un pelerinaj la Ierusalim, dorind ca să se închine Sfintelor Locuri ale Pătimirilor Domnului, apoi a trecut prin pustia Iordanului, unde a aflat o mănăstire de fecioare și în care obște a intrat. După mulți ani petrecuți în acea mănăstire, pe când avea 25 de ani, s-a întors în patria sa unde a mai trăit încă doi ani în post și rugăciune, apoi și-a dat obștescul sfârșit. În anul 1235, moaștele sfintei au fost luate de împăratul Ioan Asan al II-lea, al românilor și

bulgarilor (1218-1241), și au fost așezate cu cinste la Târnovo, capitala Imperiului Vlaho-Bulgar, iar mai târziu la Vidin, în timpul sultanului Baiazid I. Potrivit mitropolitului Kievului Grigorie Țamblac, moaștele Sfintei Cuvioase Paracheva au fost dăruite de sultanul Baiazid I voievodului Mircea cel Mare, care i le-a cerut în virtutea relației lor de prietenie. Însă, după bătălia de la Nicopole (1396), când românii alăturat cruciadei creștinilor, Baiazid a năvălit în Țara Românească și a luat cu sine sfintele moaște, pe care le-a dăruit Kneaghinei Serbiei, Anghelina. Odoarele duhovnicești nu au rămas mult timp nici aici, deoarece în anul 1521 au fost mutate în cetatea Sfântului Împărat Constantin cel Mare, adică vechiul Constantinopol. De aici, voievodul Vasile Lupu (1634-1653), achitând datoriile Patriarhiei Ecumenice, le-a primit în semn de recunoștință și le-a adus în anul 1641 din Constantinopol cu o corabie pe mare până la Galați și de acolo la Iași, la Mănăstirea Sfinții Trei Ierarhi, ctitoria sa. De atunci a devenit ocrotitoarea Moldovei și nu numai în această zi, când Biserica Ortodoxă o prăznuiește, ci de-a lungul întregului an, prin rugăciunile ei mijlocește și mulți oameni care aveau anumite neputințe s-au vindecat. În prezent, moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva se află în Catedrala Mitropolitană din Iași”, a precizat Părintele Arhiepiscop Varsanufie.

Priveghere de toată noaptea pentru cinstirea icoanei Maicii Domnului *Pantanassa* de la Mănăstirea Bistrița

Monahi și monahii de la mănăstirile vâlcene, precum și numeroși credincioși au participat în noaptea de 14 octombrie spre dimineața zilei următoare la slujba de priveghere săvârșită în cinstea icoanei Maicii Domnului *Pantanassa* de la Mănăstirea Bistrița. Sfânta Liturghie a fost săvârșită de Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului.

„Icoana Maicii Domnului *Pantanassa* de la Mănăstirea Bistrița, copie a icoanei de la Mănăstirea Vatopedu din Muntele Athos, este un dar de mare preț pentru bucuria sufletească a credincioșilor, a reliefat Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie în cuvântul de învățătură. Ne bucurăm că în această noapte la Mănăstirea Bistrița, unde se află aceste două comori neprețuite, moaștele Sfântului Cuvios Grigorie Decapolitul și icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului, numită «*Pantanassa*», de la Mănăstirea Vatopedu, mărturisim dragostea pe care o aveți față de Dumnezeu și Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Maica Domnului este izvorul din care S-a născut Fiul lui Dumnezeu; este ușa, precum spune proorocul Iezechiel, prin care a intrat Dumnezeu Mântuitorul; scara lui Iacob pe care a coborât, deșertându-Se de slava Sa, Fiul lui Dumnezeu; rugul care ardea și nu se mistuia, pe care l-a văzut Moise pe Muntele Sinai, pentru că ea, așa cum ne învață dumnezeieștii Părinți, a fost fecioară înainte de naștere,

în timpul nașterii și după ce a născut. Aceste icoane făcătoare de minuni la care ne închinăm sunt purtătoare de harul lui Dumnezeu, pe care l-a dăruit Maicii Domnului, căci precum citim în «Acatistul Bunei Vestiri», nu rămâne nimeni nemângâiat. De aceea și noi să ne facem prieteni ai Maicii Domnului, căutând-o, mărturisind facerile ei de bine și să o rugăm să mijlocească pentru noi ca să dobândim mângâiere în orice necaz și, mai ales, mântuirea sufletului”, a spus Părintele Arhiepiscop Varsanufie.

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a sfințit sediul administrativ al Protoieriei Călimănești

Sediul Protoieriei Călimănești a fost sfințit de către Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie, înconjurat de un sobor de preoți și arhidiaconi. La slujba de binecuvântare a sediului administrativ al protoieriei au participat clericii de la parohiile arundate.

Slujba de sfințire a fost precedată de conferința pastoral-misionară de toamnă a clericilor de la parohiile Protoieriei Călimănești, care a avut loc în biserica *Sfinții Apostoli Petru și Pavel* a Parohiei Călimănești I.

După slujba de sfințire, Chiriarhul Râmnicului a felicitat pe părintele protoiereu Nicolae Laurențiu Ceașu și pe toți cei care au contribuit la finalizarea lucrărilor de restaurare a clădirii noului sediu al protoieriei, iar apoi, în sala de conferințe a Protoieriei, au fost discutate diferite aspecte pastoral-misionare cu care se confruntă preoții în pastorație.

Lucrările de restaurare și dotare a sediului administrativ al Protoieriei Călimănești au fost derulate începând din anul 2015.

Sfințirea picturii bisericii mari și târnosirea paraclisului de la Mănăstirea Gruiu Lupului

Numeroși credincioși au participat duminică, 20 octombrie, la slujba de sfințire a picturii bisericii, respectiv la slujba de târnosire a paraclisului Mănăstirii Gruiu Lupului, din comuna vâlceană Racovița, în ziua prăznuirii ocrotitorului acestei mănăstiri, Sfântul Cuvios Gherasim din Kefalonia. Sfintele slujbe au fost săvârșite de Înaltpreasfințitul Părinte Irineu, Arhiepiscop al Craiovei și Mitropolit al Olteniei, împreună cu Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, înconjurați de un numeros sobor de preoți și diaconi.

În urma finalizării lucrărilor de pictură în frescă la biserica cu hramul *Sfinții Trei Ierarhi* și la paraclisul *Sfântul Cuvios Gherasim cel Nou din Kefalonia*, obștea Mănăstirii Gruiu Lupului, păstorită de protos. Macarie Roman, s-a pregătit pentru

pecetluirea în har a lucrărilor săvârșite. Astfel, în ziua de prăznuire a Sfântului Cuvios Gherasim cel Nou din Kefalonia, Înaltpreasfințitul Părinte Irineu, Arhiepiscop al Craiovei și Mitropolit al Olteniei, împreună cu Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, înconjurați de un numeros sobor de preoți și diaconi, au săvârșit slujba de sfințire a picturii și slujba de târnosire a paraclisului. Cele două sfinte slujbe au fost urmate de săvârșirea Dumnezeiștii Liturghii.

„Noi avem nevoie de biserică și de tot ceea ce este în ea pentru ca să ne ridicăm mintea de la cele pământești la cele cerești”, a reliefat Înaltpreasfințitul Părinte Irineu, Arhiepiscop al Craiovei și Mitropolit al Olteniei, în cuvântul de învățătură.

„Bucurie mare este în cer și pe pământ, când prin mila lui Dumnezeu se sfințește o biserică, un loc în care ne închinăm, cu atât mai mult când este

o mănăstire, pentru că devine un loc de pelerinaj pentru credincioșii care vin și se sfințesc în această sfântă lavră a monahismului nostru ortodox. Precum a spus psalmistul David: «Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie: În casa Domnului vom merge! Stăteau picioarele noastre în curțile tale, Ierusalime! Ierusalimul, cel ce este zidit ca o cetate, ale cărei porți sunt strâns unite» (Psalmul CXXI, 1-3), biserica este locul în care suntem împreună cu îngerii, cu toate puterile cerești, unde Însuși Mântuitorul Hristos, înconjurat de puterile cerești și toți sfinții, este prezent în mijlocul nostru ca să sfințească această casă a Tatălui ceresc, El să o întărească, iar Duhul Sfânt să o pecetluiască cu puterea Sa dumnezeiască. În felul acesta, ori de câte ori sfințim o biserică, noi suntem în comuniune cu Sfânta Treime, pentru că Biserica este o casă a Sfintei Treimi. Biserica, după sfințire, este plină de Duhul Sfânt, așa cum a fost templul din Ierusalim, când Dumnezeu S-a coborât în mijlocul poporului și s-a umplut de slavă. Dumnezeu, prin coborârea Sa, face ca oamenii să simtă încă de aici lucrarea lui Dumnezeu, Care Se va prezenta în noi desăvârșit la sfârșitul veacurilor, când Îl vom vedea față către față. Noi avem nevoie de biserică și de tot ceea ce este în ea pentru ca să ne ridicăm mintea de la cele pământești la cele cerești. Ceea ce aducem noi lui Dumnezeu:

biserica, icoanele, odoare sfinte, veșminte, El ni le dă înapoi sfințite, vii, pentru că sfințenia nu este numai ceva care este legată de icoană, ci icoana este însăși vie, pentru că ea este purtătoare de har și, în același timp, este făcătoare de minuni. Sfânta Biserică, pentru că a fost sfințită de Dumnezeu, se deosebește de orice altă clădire, pentru că nici o altă instituție nu se poate numi sfântă. De aceea, Sfânta Biserică este locul unde Îl întâlnim pe Dumnezeu. Aici, El este prezent prin Sfintele Taine, prin Trupul și Sângele Mântuitorului Hristos, prin sfintele icoane, prin sfințenia care se înnoiește permanent în timpul sfintelor rugăciuni, când cerem permanent la Sfânta Liturghie ca Dumnezeu să trimită pe Sfântul Duh, ca să ne înnoiască și să Se sălășluiască în noi și în mediul înconjurător. De fiecare dată când venim la biserică, primim câte ceva deosebit, pentru că sfințenia lui Dumnezeu nu se repetă niciodată, ci tot timpul este nouă”, a spus Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Irineu.

În continuare, Părintele Mitropolit Irineu a evidențiat învățăturile duhovnicești care se desprind din pericopa evanghelică a Duminicii a XXIII-a după Rusalii, care relatează vindecarea demonizatului din ținutul Gherghesenilor (Luca VIII, 26-39).

„Noi primim sfințenia care ne apără de cel viclean, care vrea ca noi să ne pierdem vremea pocăinței noastre, ca apoi să ne aflăm goi, deșerți când vom ieși din lumea aceasta și ne vom înfățișa la Înfricoșătoarea Judecată a Mântuitorului Hristos. Vrajmașul este permanent împotriva noastră, ca să nu dobândim sfințenia lui Dumnezeu. Evanghelia acestei duminici ne arată cum lucrează cel rău împotriva omului. Posesia demonică este o boală grea, fără nici un medicament. [...] Nimeni, până la venirea Mântuitorului Hristos, nu a vindecat vreun demonizat, de aceea El este singurul care are putere și autoritate asupra celui rău. Demonul intră în om prin păcat, pentru că omul slăbește

relația cu Dumnezeu și se oferă întru totul celui rău. Evanghelistul prezintă un aspect important, și anume că demonizatul L-a văzut pe Mântuitorul apropiindu-Se și s-a cutremurat, dar nu cel bolnav, pentru că acela nu mai avea stăpânire de sine, ci legiunea de demoni care îl posedă pe om. Legiunea înseamnă peste 1000 de demoni, astfel ne putem da seama cât de grea era suferința aceluia om. Demonii L-au văzut pe Mântuitorul, adică, până la vederea Lui, demonii trăiesc într-o orbire, ca rod al răutății lor. La fel, omul care este cuprins de rău și de păcate nu mai vede adevărul. Dar prezența Mântuitorului Hristos îl face să spună cine este Domnul: «Pentru ce ai venit mai înainte de vreme, Iisuse Hristoase? Oare ai venit ca să ne muncești pe noi?» (Matei VIII, 29). Cuvintele acestea ne dau foarte mulți fiori, pentru că diavolul cunoaște că va veni sfârșitul lumii și se cutremură. Diavolii, constrânși de puterea dumnezeiască, au cerut ca să intre într-o turmă de porci. Aceasta era, bineînțeles, o realitate, dar și un simbol, pentru că iudeii nu aveau voie să mănânce porci, fiind interzisă de Legea lui Moise, ceea ce înseamnă că încălcarea Legii atrage după sine și prezența vrăjmașului în locul respectiv. De aceea, tot ceea ce aduni din înșelăciune, din lăcomie și din furt sunt stăpânite de cel rău. De aceea, diavolii au cerut permisiunea de a intra în turma de porci, care nu era altceva decât simbolul păcatului», a explicat Părintele Mitropolit Irineu.

„Evanghelistul ne arată că omul care păcătuiește nu are mintea întreagă. Când venim la biserică și ne închinăm, mintea noastră se sfințește, așa cum spunem în rugăciunea Tatăl nostru: «Sfințească-Se numele Tău». Prin pomenirea numelui lui Dumnezeu, mintea noastră se face curată, înmiresmată și binefăcută de puterea Sfântului Duh. De aceea, omul din Evanghelia acestei duminici este cu mintea întreagă, pentru că el a fost eliberat de cel rău, care este alungat. Așadar, prin alungarea celui rău cu rugăciunea, mintea noastră cugetă numai cele ale lui Dumnezeu. De aceea, Sfântul Apostol Pavel spune că noi avem mintea lui Hristos. Mintea noastră, atunci când ne rugăm, este mintea Domnului Hristos, este puterea Sfântului Duh în sufletul nostru,

Care lucrează în noi sfințenia. [...] În Evanghelia de astăzi constatăm un lucru foarte important, și anume că Mântuitorul «a primit toată puterea în cer și pe pământ, că El a primit nume mai presus de orice nume, ca în numele lui Hristos tot genunchiul să se plece, și al celor cerești, și al celor pământești, și al celor de dedesubt» (Filipeni II, 9-10). Toate se pleacă înaintea Mântuitorului Hristos, iar diavolii sunt biruiți, de aceea semnul nostru de biruință este Sfânta Cruce, pe care Domnul nostru Iisus Hristos S-a răstignit. Sfânta Cruce este stindardul nostru și ori de câte ori ne însemnăm cu Sfânta Cruce simțim biruința lui Hristos asupra duhurilor necurate, așa cum aflăm din Taina Sfântului Maslu: «Doamne, armă asupra diavolului, Crucea Ta o ai dat nouă, că se îngrozește și se cutremură, nesuferind a căuta spre puterea ei...». Așadar, și nouă ne-a dăruit Domnul Hristos puterea de a birui pe diavol. Sunt oameni care merg la vrăjitori, să le prezică viitorul sau altceva, însă din Evanghelia de astăzi mai învățăm că cel care vorbește prin cel bolnav este diavolul, iar prin vrăjitori vorbește diavolul. Așadar, nu vă duceți după ei, pentru că sunt călăuze oarbe, ferți-vă de oamenii aceștia, pentru că lucrează cu cel rău, iar cel rău niciodată nu lucrează binele», a spus Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Irineu.

La final, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie a mulțumit Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Irineu pentru împreună slujire și tuturor celor care s-au ostenit și au contribuit la realizarea lucrărilor de pictură de la biserică și paraclisul Mănăstirii Gruiu Lupului.

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a binecuvântat Casa de cultură din orașul Băbeni

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a binecuvântat joi, 24 octombrie, sediul Casei de cultură *Dragoș Vrânceanu* din orașul Băbeni.

Evenimentul a fost precedat de săvârșirea slujbei Parastasului la biserica *Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil și Sfântul Cuvios Ioanichie cel Nou de la Muscel* a Parohiei Băbeni I pentru ctitorii și ostenitorii așezământului cultural. Slujba a fost săvârșită de Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie, înconjurat de un numeros sobor de preoți de la parohiile din orașul Băbeni și împrejurimi.

Apoi, cei prezenți au mers de la locașul de cult la sediul Casei de cultură *Dragoș Vrânceanu*, în

fața căreia Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie a săvârșit slujba de sfințire a așezământului cultural. A urmat ceremonialul tăierii panglicii pentru reinaugurarea sediului modernizat, după care Chiriarhul Râmnicului a pecetluit această înnoire prin ungerea cu untdelemn sfințit și stropirea cu agheasmă. Ceremonialul festiv a continuat în sala de festivități a Casei de cultură, unde au fost rostite alocuțiuni, iar la final a avut loc un spectacol folcloric susținut de membrii Ansamblului folcloric „Dor” al Casei de cultură *Dragoș Vrânceanu* din Băbeni, ansamblu folcloric cu peste 50 de ani de tradiție și peste 70 de membri.

Tineri vâlceni, reprezentanți ai Arhiepiscopiei Râmnicului, la ITO 2019

Un grup de 50 de tineri din Arhiepiscopia Râmnicului, însoțiți de preoți și cadre didactice, au participat în perioada 5-8 septembrie, la **Întâlnirea Internațională a Tinerilor Ortodocși (ITO) – 2019**, care a fost organizată de Arhiepiscopia Craiovei.

La deschiderea oficială a ITO 2019, care a avut loc în Piața „Mihai Viteazul” din municipiul Craiova, delegația Arhiepiscopiei Râmnicului a fost prezentă alături de celelalte delegații ale eparhiilor ortodoxe din țară și străinătate, ai căror reprezentanți au purtat costume tradiționale, iar în mâini steagurile

eparhiei, Patriarhiei Române și drapelul național. Pe podiumul amenajat în Piața „Mihai Viteazul”, alături de Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, Înaltpreasfințitul Părinte Irineu, Arhiepiscopul Craiovei și Mitropolitul Olteniei, a fost și Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului.

După prezentarea cuvântului de binecuvântare al Patriarhului României, au fost rostit un cuvânt de mulțumire din partea Mitropolitului Olteniei, apoi au fost prezentate mesajele reprezentanților autorităților de stat.

Prima zi a Întâlnirii Internaționale a Tinerilor Ortodocși (ITO) s-a încheiat cu un program artistic, iar între artiștii de seamă invitați, Felicia Filip și Tudor Gheorghe, a fost și Formația vocal-instrumentală de muzică veche a Arhiepiscopiei Râmnicului, condusă de pr. Siluan-Dumitru Scurtu.

În celelalte zile ale Întâlnirii Internaționale a Tinerilor Ortodocși (ITO), tinerii vâlceni au participat la wokshop-uri, o conferință duhovnicească susținută de Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Irineu, urmată de concerte, ateliere, expoziții și alte activități interactive.

„Toamna în sunet și culoare” – concert al Corului de copii „Brevis” al Arhiepiscopiei Râmnicului și expoziție de pictură a elevilor seminariști

Corul de copii „Brevis” al Arhiepiscopiei Râmnicului a oferit râmnicenilor iubitori de cultură prilejul de a se întoarce, preț de aproape o oră, în vremea frumoasă a copilăriei. În cadrul evenimentului ce a avut loc marți, 22 octombrie, în sala Iosif Episcopul a Casei Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica au fost expuse lucrări de pictură pe sticlă și grafică, realizate de elevi de la Seminarul Teologic Ortodox Sfântul Nicolae din Râmnicu-Vâlcea.

În deschiderea recitalului, dirijorul Corului de copii „Brevis”, părintele profesor Siluan Dumitru Scurtu, a reliefat semnificația acestui eveniment:

„Corul «Brevis» a fost înființat, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Varsanufie, în primăvara anului 2019 din dorința de a exprima bucuria acestor copii, care sunt plini de talent și emoție. De aceea, am vrut ca aceste trăiri, pe care le-am dobândit în atâtea ore de repetiție, ore pline de așteptare, să vi le împărtășim în această frumoasă seară de toamnă. Noi ne asemănăm unor mici menestrelari care caută sălășluire în casa sufletelor dumneavoastră, deoarece muzica schimbă starea sufletului și, de aceea, noi dorim ca prin muzică să învățăm a aduce rugăciune de mulțumire și slavă lui Dumnezeu”.

2906 elevi au primit rechizite oferite de Arhiepiscopia Râmnicului

Slujire și filantropie

Pentru a preîntâmpina abandonul școlar, Arhiepiscopia Râmnicului a oferit un sprijin real copiilor care provin din familii cu posibilități materiale reduse. Astfel, la debutul anului școlar 2019-2020, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, 2906 elevi din eparhie au primit rechizite școlare, în valoare de 121663 lei.

Abandonul școlar este o problemă actuală generată de cauze multiple și reflectă lipsa de interes, motivație, încredere în educația școlară, dar și dificultățile materiale cu care se confruntă părinții, din dorința de a-și susține financiar copiii, pentru a beneficia de servicii educaționale de calitate.

În fiecare parohie din cele patru protopopiate ale Arhiepiscopiei Râmnicului, s-au distribuit materiale necesare unui nou început de an școlar, prin implicarea directă a preoților. Scopul acestei activități este de a susține școlarizarea elevilor din categorii dezavantajate, copii aflați în situație de risc, dar și pentru a încuraja copiii capabili de performanță.

Acest proiect social este derulat în fiecare an în

Arhiepiscopia Râmnicului, în luna septembrie, urmărind ajutorarea copiilor în nevoie, pentru a încuraja prezența acestora la școală.

Dezbaterile recente referitoare la educația religioasă în școli au constatat, deși nu și-au propus în mod expres acest lucru, importanța și necesitatea intensificării cooperării dintre Familie, Școală și Biserică în domeniul educației.

*„Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor,
așa încât să vadă faptele voastre cele bune
și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri!” (Matei V, 16)*

Activități sociale la începutul Anului bisericesc în Parohia Ostroveni

La începutul anului bisericesc, Parohia Ostroveni din Protoieria Râmnicu-Vâlcea a desfășurat mai multe activități sociale la biserica parohială și în centrele de ocrotire socială.

În cadrul centrului social al parohiei a fost organizată o agapă la care au participat, alături de persoanele vârstnice, beneficiarii proiectelor sociale. Prin aceste activități, parohia își propune alăturarea comitetului parohial cu persoanele implicate în activități sociale pentru ca, împreună, să dezvolte noi proiecte pentru ajutorarea persoanelor vârstnice, rămase singure sau aflate într-o stare de sănătate precară.

Pelerin în Dobrogea străbună, pelerinaj pentru copiii din Parohia Căineni II

În perioada 1-5 septembrie, Parohia Căineni II din Protopopiatul Călimănești a organizat în

parteneriat cu Primăria comunei Căineni și Școala Gimnazială *General David Praporgescu*, un pelerinaj pentru copiii din comunitate, inițiat de părintele Ionuț-Alexandru Istratie.

Prin intermediul acestui pelerinaj organizat de Biserică, tinerii au avut posibilitatea de a se cunoaște mai bine și de a conștientiza moștenirea culturală și bogăția tradițiilor specifice spațiului Ortodoxiei. Dobrogea rămâne în spiritualitatea românească drept spațiul în care și-a desfășurat activitatea misionară Sfântul Apostol Andrei, iar mănăstirea ridicată în apropierea Peșterii sfântului, alături de celelalte toponime și tradiții moștenite, descoperă cinstirea deosebită de care s-a bucurat sfântul din partea creștinilor români. Pelerinajul a continuat apoi la mănăstirile Techirghiol și Dervent.

Sprijin pentru elevi la început de an școlar în Parohia Marcea

Parohia Marcea din comuna Ionești, Protoieria Drăgășani, a oferit la început de an școlar rechizite școlare, îmbrăcăminte și încălțăminte, copiilor proveniți din familii cu situație materială precară.

„Lipsa rechizitelor, a hranei și îmbrăcăminte adecvate contribuie de cele mai multe ori la scăderea interesului față de educație și chiar la abandon școlar. În cadrul parteneriatului cu Școala din localitate, parohia s-a implicat atât în activitățile de consiliere a copiilor și părinților, cât și prin proiecte educative care s-au desfășurat pe parcursul școlii de vară, în timpul pelerinajelor sau al celorlalte activități catehetice”, a precizat părintele Gheorghe Anca.

Întâlniri catehetice la Paraclisul Arhiepiscopal Buna Vestire

Prin coordonarea Biroului de Învățămant și Activități cu tineretul, la Paraclisul Arhiepiscopal Buna-Vestire din Râmnicu-Vâlcea a avut loc în seara zilei de 11 septembrie întâlnirea catehetică a cărei temă a fost „Rânduiala proscomidiei”.

În cadrul întâlnirii, au fost prezentate aspecte privitoare la rânduiala și simbolismul Proscomidiei, care este prima parte a Sfintei Liturghii. „Proscomidia are forma și întinderea unei slujbe aparte, cu titlu propriu, cu o formulă de binecuvântare la început și una de încheiere.

Ritualul Proscomidiei, Sfântul Agneț și miridele au un sens mistic și eclesiologic. Ele reprezintă acum Biserica universală, din toate timpurile și locurile, atât cea de pe pământ (luptătoare), cât și cea din ceruri (triumfătoare). În cadrul Proscomidiei, se scot din prescurile a patra și a cincea miridele pentru credincioșii vii și adormiți. Prin aceasta, credincioșii participă la Jertfa de Taină a Mântuitorului Hristos, iar după sfințirea Darurilor – adică devenirea lor în Trupul și Sângele Domnului –, aceste miride vor fi cufundate în Sângele mântuitor al lui Dumnezeu spre iertarea păcatelor și spre viața de veci”, a arătat părintele Gabriel Moșteanu.

Activități sociale la Centrul de recuperare a tinerilor cu afecțiuni neuropsihiatrice Băbeni

Joi, 12 septembrie, persoanele internate în Centrul de recuperare a tinerilor cu afecțiuni neuropsihiatrice Băbeni au primit daruri constând în obiecte de îmbrăcăminte și încălțăminte din partea Parohiei Înălțarea Domnului din cartierul Ostroveni al municipiului Râmnicu-Vâlcea.

„Beneficiarii centrului au primit daruri pe care le-am oferit cu multă dragoste acestor semeni ai nostri în ajunul Prăznuirii Înălțării Sfintei Cruci. Mântuitorul Hristos, Samarineanul Milostiv, ne-a

arătat ce înseamnă a fi «aproapele» cuiva, dar ne-a arătat și care trebuie să fie atitudinea fiecărui creștin față de suferință. Grijă față de semen este iubirea în care responsabilitatea față de semenii ne scoate din starea de insensibilitate și indiferență, oferind imboldul de a face ceva în folosul acestuia”, a subliniat părintele Ion Dincă.

Activități sociale la Centrul de îngrijire „Inimă pentru inimă”

Sprijinind activitățile sociale desfășurate de Parohia Trăistari în parteneriat cu Fundația „Inimă pentru inimă”, Sectorul Social al Arhiepiscopiei Râmnicului împreună cu Protoieria Râmnicu-Vâlcea au oferit centrului de îngrijire a copiilor din orașul Ocnele Mari, joi, 12 septembrie, legume și alimente pentru conserve. Activitatea a fost susținută și de către elevii ai Seminarului Teologic Sfântul Nicolae și membrii Grupului de cateheză, enoriași ai Parohiei Sfântul Ioan Botezătorul, și preoți de la parohiile Trăistari și Goranu.

Elevii, împreună cu preoții și voluntarii prezenți, au împărțit fructe, dulciuri și jucării copiilor din centru, inițiind totodată și activități cu caracter ludic și educativ.

Vorbind despre activitate, părintele protoiereu Nicolae Proteasa a precizat: „Revenim de fiecare dată cu gândul de a-i sprijini pe copiii care se bucură de îngrijire și ocrotire în aceste centre. Împreună cu elevii Seminarului Teologic am inițiat jocuri de cunoaștere, prin care se cultivă încrederea și prietenia, respectul față de cei din jur, responsabilitatea pentru faptele săvârșite”.

Parohia Sfântul Gheorghe - Nord a oferit rechizite elevilor Liceului Antim Ivireanul

În cadrul parteneriatului „Școala din parohie” încheiat între Parohia Sfântul Gheorghe - Nord și Liceul Sanitar Antim Ivireanul din Râmnicu-Vâlcea, la începutul anului școlar parohia a oferit elevilor ghiozdane și rechizite.

„Întrucât împreună cu elevii coordonați de doamna profesoară Mădălina Proteasa am desfășurat numeroase proiecte educaționale, culturale și sociale, dorim să-i sprijinim pe elevii orientați spre performanță școlară, cât și pe cei aflați în situații materiale dificile. Conlucrarea dintre Școală, Biserică și Familie îi ajută în mod cert pe acești tineri să-și formeze o cultură solidă și un mod de viață bazat pe principii morale”, a precizat părintele Gabriel Neagoe.

Cercul pastoral-misionar „Băbeni” s-a întrunit la Parohia Șirineasa

Luni, 16 septembrie 2019, în Protopopiatul Râmnicu-Vâlcea, la Parohia Șirineasa, comuna Șirineasa, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a avut loc întrunirea preoților din Cercul pastoral-misionar „Băbeni”.

Lucrările cercului pastoral au debutat cu săvârșirea Tainei Sfântului Maslu, urmată de susținerea prelegerii „Patriarhul Nicodim Munteanu - Un

mărturisitor al luminii în vremuri întunecate”, de către părintele Ion Cosmin Stănescu. Părintele a evidențiat că Patriarhul Nicodim rămâne în istoria Bisericii și a poporului român o figură înaltă, de verticalitate luptătoare, de demnitate înțeleaptă și de conștiință misionară într-un popor creștinat odată cu formarea sa în istorie: „Meritul istoric al Patriarhului Nicodim este acela de a fi făcut posibilă păstrarea dreptei mărturisiri întru Hristos, chiar în condițiile declanșării ofensivei ateismului comunist împotriva Bisericii Ortodoxe Române, care avea să se intensifice și mai mult în deceniile următoare, cerând jertfe și suferințe din partea ierarhilor, preoților, monahilor și credincioșilor - jertfe și suferințe împlinite de ei până la capăt, cu conștiința răsplătirii veșnice din partea lui Dumnezeu. Patriarhul Nicodim Munteanu era un om adânc legat de istoria poporului, și în același timp, era unul care avea conștiința importanței și misiunii Bisericii în viața poporului român. El a înfruntat puterea politică, atunci când era vorba de prezentul și viitorul țării, apărând demnitatea Bisericii și a neamului românesc. Nicodim patriarhul rămâne în istoria Bisericii și a poporului român o persoană cu verticalitate și conștiință misionară în apărarea adevăratelor valori creștine”.

Lucrările Cercului pastoral-misionar Drăgășani

În Protopopiatul Drăgășani, la Parohia Prundeni II, a avut loc joi, 19 septembrie, întrunirea preoților din Cercul pastoral-misionar Drăgășani.

Lucrările cercului pastoral au debutat cu săvârșirea slujbei de *Te Deum*, urmată de susținerea prelegerii cu tema „Patriarhul Nicodim Munteanu, înțelept păstor și apărător al Bisericii, dar și inițiator și promotor al traducerilor în limba română a textelor biblice, patristice și liturgice”, de către părintele Iulius Mălinaș.

După prezentare s-au dezbătut o serie de probleme administrative, fiind identificate și

modalități privitoare la intensificarea activităților social-filantropice și misionar-pastorale la nivelul parohiilor din cercul Drăgășani.

Festivitate de absolvire la Școla Militară de Subofițeri de Jandarmi Grigore Alexandru Ghica, Drăgășani

La Școla Militară de Subofițeri de Jandarmi

Grigore Alexandru Ghica, Drăgășani, a avut loc, vineri, 20 septembrie, festivitatea de absolvire a promoției ianuarie - septembrie 2019.

La manifestare au participat Inspectorul General al Jandarmeriei Romane, General de Brigadă dr. Constantin Florea alături de distinse oficialități. Momentul festiv a fost binecuvântat de un sobor de preoți în frunte cu părintele protoiereu Daniel Bîrneată din cadrul Protoieriei Drăgășani. Acesta a felicitat pe cei 342 de absolvenți care au ales să slujească neamul românesc cu credință sub haina militară, hotărâți să facă din lumea de mâine un loc mai sigur.

Întrunire pastoral-misionară la Dăești dedicată satului românesc

Preoții de la parohiile din cuprinsul

cercului pastoral-misionar Dăești s-au întrunit în ziua de 10 octombrie, la biserica cu hramul *Sfântul Ierarh Nicolae* a Parohiei Dăești I.

Tema cercului pastoral-misionar a fost „Satul românesc, între tradiție, supraviețuire și speranță”.

Pelerinaj pentru copiii merituoși de la Școala Gimnazială din Călimănești

Parohia Călimănești I a organizat la începutul anului școlar o nouă acțiune cultural-religioasă pentru 50 de elevi cu rezultate bune la învățătură ai Școlii Gimnaziale Șerban Vodă Cantacuzino din orașul Călimănești.

„În cadrul Protoieriei Călimănești am inițiat proiectul «Micul pelerin», proiect dedicat copiilor și tinerilor care au rezultate bune la învățătură, dar și celor care provin din familii defavorizate. În acest sens, pentru a oferi un imbold ca să continue și în acest școlar rezultatele bune la învățătură, Parohia Călimănești I a organizat pentru 50 de elevi un pelerinaj gratuit la mănăstirile Hurezi

și Polovragi. Totodată, elevii au vizitat și salina Ocnele Mari. Prin derularea acestui proiect ne-am dorit ca să păstrăm și promovăm în rândul noilor generații cultura locală, să cunoască monumentele bisericești importante și mai ales să fie familiarizați cu spiritualitatea din zona Olteniei de sub Munte, pentru ca în viitor să valorifice specificul culturii noastre tradiționale și a trăirii duhovnicești”, a precizat părintele protoiereu Nicolae Laurențiu Ceaușu.

Vizită în spațiul satului românesc - Muzeul Memorial Nicolae Bălcescu

Asociația Tinerilor Ortodocși *Sfântul Valentin*, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a organizat sâmbătă, 19 octombrie, o excursie tematică pentru copii și tineri din municipiul Râmnicu-Vâlcea la Muzeul Memorial Nicolae Bălcescu din comuna vâlceană Nicolae Bălcescu. Activitatea educațională a fost coordonată de preoții Siluan Dumitru Scurtu și Gabriel Moșteanu, slujitori la Paraclisul Arhiepiscopal *Buna Vestire* din municipiul Râmnicu-Vâlcea, și a avut menirea de a face o incursiune în cultura și spiritualitatea satului românesc.

„În dimineața zilei de 19 octombrie, elevi, tineri, părinți, dar și membrii Asociației Tinerilor Ortodocși *Sfântul Valentin* a Arhiepiscopiei Râmnicului, au fost cooptați într-o activitate cultural-duhovnicească a Biroului de învățământ și activități cu tineretul, care a fost desfășurată la Muzeul Memorial Nicolae Bălcescu. Mai întâi, a fost vizitat muzeul, biserica de lemn din parcul conacului, iar apoi au fost interpretate cântări religioase. În cadrul vizitei tematice a fost susținută o cateheză despre relația copilului cu Dumnezeu, fiind evidențiate pentru cei mici puterea exemplului și necesitatea prezenței unor modele care să-i ajute în creșterea frumoasă. Apoi, a fost organizat un scurt concert de chitară, iar membrii Corului de copii «Brevis» al Arhiepiscopiei Râmnicului, conduși de pr. Siluan Dumitru Scurtu, au interpretat câteva cântări dedicate toamnei. După vizitarea conacului, cei prezenți s-au deplasat la Alea Terapeutică, un parc de relaxare în aer liber, unde au desfășurat activități recreative și sportive, au purtat discuții privind evoluția și rolul pe care satul românesc l-a avut pe parcursul istoriei”, a precizat pr. Gabriel Moșteanu, vicepreședintele Asociației Tinerilor Ortodocși *Sfântul Valentin* a Arhiepiscopiei Râmnicului.

Activități social-educative la Centrul de zi de la Vlădești

Parohiile Vlădești-Țânțulești și Vlădești au organizat noi acțiuni social-educative pentru beneficiarii Centrului de zi pentru îngrijirea copiilor aflați în situație de risc social de la Vlădești.

„Centrul este un real ajutor pentru beneficiarii săi, și anume 15 copii care sunt sprijiniți în cadrul Centrului de doamna coordonatoare Loredana Ghigeanu, dimpreună cu doamnele Gabriela Georgescu - psiholog, Elena Ungureanu și Elena Tanea. În acest centru, copiii află, după orele de școală, nu doar o masă caldă, ci mai ales afecțiune, adăpost și ajutor în pregătirea temelor. De aceea, a fost încheiat recent un protocol de colaborare între parohiile Vlădești-Țânțulești și Vlădești cu Centrul de zi pentru îngrijirea copiilor aflați în situație de risc social de la Vlădești pentru sprijinirea efortului de educare a copiilor defavorizați social, prin distribuirea de rechizite școlare și articole vestimentare, dar și de consiliere duhovnicească din partea noastră a slujitorilor. Centrului de zi pentru îngrijirea copiilor aflați în situație de risc social de la Vlădești furnizează servicii sociale din anul 2016, fiind construit și amenajat prin strădania domnului primar Adrian Cosac. Împreună lucrare a Administrației locale și a Bisericii în folosul obștesc întărește și la Vlădești o mai veche tradiție”, a subliniat părintele Ciprian Sîrbu.

În demersul părintelui Sîrbu s-au alăturat preoții Constantin Stănescu și Marius Moscalu.

Activități social-filantropice și educaționale desfășurate de Liga Femeilor Ortodoxe din Arhiepiscopia Râmnicului

Sprijin pentru bătrâni și familii cu venituri mici

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, membrele Ligii Femeilor Creștin-Ortodoxe au oferit la sărbătoarea Nașterii Maicii Domnului 60 de pachete cu mâncare persoanelor cu venituri mici aflate în evidența asociației.

„Proiectul a devenit o tradiție pentru Liga Femeilor și vizează în special persoanele singure, bolnave, aflate în imposibilitatea de a se deplasa, precum și mamele cu mulți copii pe care le-au vizitat, oferindu-le îmbrăcăminte și încălțăminte pentru sezonul rece. Copiilor le oferim rechizite, articole de îmbrăcăminte și încălțăminte pentru a-și putea continua studiile”, a subliniat doamna Delia Zamfirescu, președinta Ligii Femeilor Creștin-Ortodoxe din Arhiepiscopia Râmnicului.

Acțiuni social-filantropice pentru copii și persoane vârstnice din așezămintele sociale din municipiul Râmnicu-Vâlcea

Membrele Ligii Femeilor Creștin-Ortodoxe Vâlcea au organizat la începutul lunii octombrie acțiuni social-filantropice pentru copii și persoane vârstnice din așezămintele sociale din municipiul Râmnicu-Vâlcea.

„Călăuzite de îndemnul: «pe calea iubirii urcăm

spre Dumnezeu!», am desfășurat mai multe vizite la centrele sociale din județul Vâlcea, pentru a aduce un zâmbet, o mângâiere, o îmbrățișare acolo unde este multă suferință și nevoie de atenție. Una dintre vizite a avut loc în ziua de 3 octombrie, când doamnele voluntare s-au aflat la Centrul «Andreea» din cadrul D.G.A.S.P.C. Vâlcea, unde copiii au fost purtați în lumea poveștilor prin grija doamnei psihoterapeut Nora Rotomeză. O altă vizită a fost miercuri, 9 octombrie, când au fost vizitați beneficiarii Căminului pentru persoane vârstnice Ostroveni, care au avut parte de o atmosferă destinsă, de muzică și dans, prin implicarea doamnei Liana Bratu. La ambele întâlniri deosebit de emoționante, voluntarele Ligii au socializat cu copiii și bătrânii, oferindu-le atenție, îmbrățișări și multă dragoste, căci acestea sunt cele mai frumoase daruri ale iubirii, care vindecă orice rană sufletească”, a precizat doamna Delia Zamfirescu.

Activități sociale ale Departamentului de misiune pentru rromi al Arhiepiscopiei Râmnicului

„Mirro ghiozdano - Ghiozdanul meu”

Cu binecuvântarea și la inițiativa Înalt-preasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, părintele Nicolae Dorin Buda, inspector coordonator al Departamentului de misiune pentru rromi, în cadrul programului

social filantropic „Mirro ghiozdano - Ghiozdanul meu”, a organizat mai multe activități sociale prin care au fost dăruite ghiozdane cu rechizite școlare pentru elevii rromi proveniți din familii cu situație financiară precară din localitățile: Râmnicu-Vâlcea, Ocnele Mari, Bujoreni, Păușești-Măglași, Drăgășani, Muereasca, Fedeleșoiu, Călimănești.

„Proiectele cu caracter social și educativ desfășurate în Arhiepiscopia Râmnicului își propun sprijinirea familiilor aflate în situații de risc social însă, în același timp, au și o componentă educativă. În cadrul activităților desfășurate constatăm, nu de puține ori, dificultăți în rândul copiilor rromi în ceea ce privește obținerea unor aptitudini școlare (datorate lipsei rechizitelor, alimentației, îmbrăcăminte) fapt ce conduce la absenteism și chiar abandon școlar. Pentru a diminua abandonul școlar, la inițiativa Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Varsanufie, am dezvoltat proiecte sociale prin care, împreună cu mediatorii sociali, inițiem o serie de dezbateri în rândul comunităților rromice privind importanța educației pentru dezvoltarea personală a copiilor și, ca formă de susținere, oferim copiilor rechizite școlare. Educația este considerată a fi un mijloc de

rezolvare a problemelor individuale și de grup, dar și o resursă importantă a modernizării și dezvoltării acestei etnii, fapt pentru care ne propunem ca în comunitățile pe care le sprijinim să dezvoltăm proiecte cu caracter educațional, să organizăm excursii tematice sau întâlniri pe teme care promovează un stil de viață sanogen” a subliniat părintele Nicolae Dorin Buda.

„Sastipen le rromenqe - Sănătatea rromilor”

Părintele Nicolae Dorin Buda a organizat vineri, 18 octombrie, în parteneriat cu Asociația Partida Romilor Vâlcea, o întâlnire în localitățile Drăgășani și Lungești în cadrul Programului „Sastipen le rromenqe - Sănătatea rromilor”.

Programul are drept grup țintă populația de etnie rromă, iar scopul programului îl reprezintă informarea corectă a persoanelor de etnie rromă privind aspecte legate de sănătate, în vederea dobândirii de comportamente sanogene și adoptării unui stil de viață sănătos. La sfârșitul acestei întâlniri, toți cei prezenți au primit materiale de igienă personală din partea Arhiepiscopiei Râmnicului.

**SFÂNTUL TEODOR STUDITUL, Cuvânt
la închinarea cinstitei și de-viață-făcătoarei
Cruci:**

„Cântări de laudă și de mărturisire [se cuvin astăzi], căci Preasfântul Lemn se arată. O, preacinstit dar! O, ce frumusețe a arătării! Nu are un chip în care binele și răul se amestecă, precum lemnul de mai înainte din Eden, ci este întru totul frumos și bun, și spre a-l privi, și spre a ne împărtăși din el. Căci este lemn făcător de viață, nu aducător de moarte, care luminează, nu întuneacă și care ne sălășluiește, iar nu ne alungă din Eden. Pe Lemnul acesta suindu-Se Hristos, ca un împărat în carul [său], l-a nimicit pe diavol, cel ce avea stăpânirea morții, slobozind din robia tiranului neamul omenesc. Pe Lemnul acesta fiind Stăpânul lovit ca un viteaz în război, în mâini, în picioare și în coasta trupului Său dumnezeiesc, a vindecat de rănilor păcatului firea noastră vătămată de balaurul cel rău. Și, dacă trebuie să aduc laudă, pe lemnul acesta curgând sângele Stăpânului, a adus putere nebiruită, prin care sunt arși dracii și prin care lumea se luminează.

Cine, dar, nu va alerger să vadă mult-dorita arătare? Cine nu va râvni să îmbrățișeze vlăstarul dumnezeiesc? Veniți, adunați-vă, toate popoarele și limbile, toate neamurile și vârstele, toate vredniciile, toate cetățile, preoții și împărații, stăpânitorii și supușii. De vreme ce praznicul este desăvârșit în chip dumnezeiesc, mi se pare că și Îngerii au venit la praznic cu mare bucurie [și că] Apostolii dănuiesc într-un cuget, [la fel și] adunarea Proorocilor, ceata Mucenicilor și soborul tuturor Dreptilor. Căci, de vreme ce prin acest semn de biruință, urmându-I lui Hristos, au învins.

Vederea acestui Lemn făcător de viață a tălmăduit vederea noastră vrăjită de privirea lemnului ademenitor în Rai. Acest Lemn făcător de viață atingându-l cu buzele și cu ochii, suntem sloboziți de gustarea din lemnul purtător de moarte. O, ce dar mare ne este pus înainte! O, fericire de trei ori binecuvântată!

De vreme ce mai înainte am murit printr-un lemn, printr-un Lemn am găsit și nemurirea. Printr-un lemn fiind amăgiți mai înainte, printr-un Lemn l-am alungat pe șarpele cel amăgitor.

O, nemaiauzită schimbare!”

COLEGIUL DE REDACȚIE

Președinte:

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie
Arhiepiscopul Râmnicului

Vicepreședinte:

Pr. Dr. Mercurie Daniel Apostol
Vicar administrativ

Director:

Pr. Dr. Ștefan Zară
Consilier cultural

Redactor-șef:

Pr. Constantin Olariu

Redactori:

Ioan Grigore Bușagă
Pr. Mihail Cazacu

Secretar de redacție:

Arhid. Silviu Marian Dumitrașcu

Tehnoredactare și grafică:

Editura Praxis a Arhiepiscopiei Râmnicului

Coperta:

Ana-Maria Zară

E-mail:

editurapraxis@gmail.com

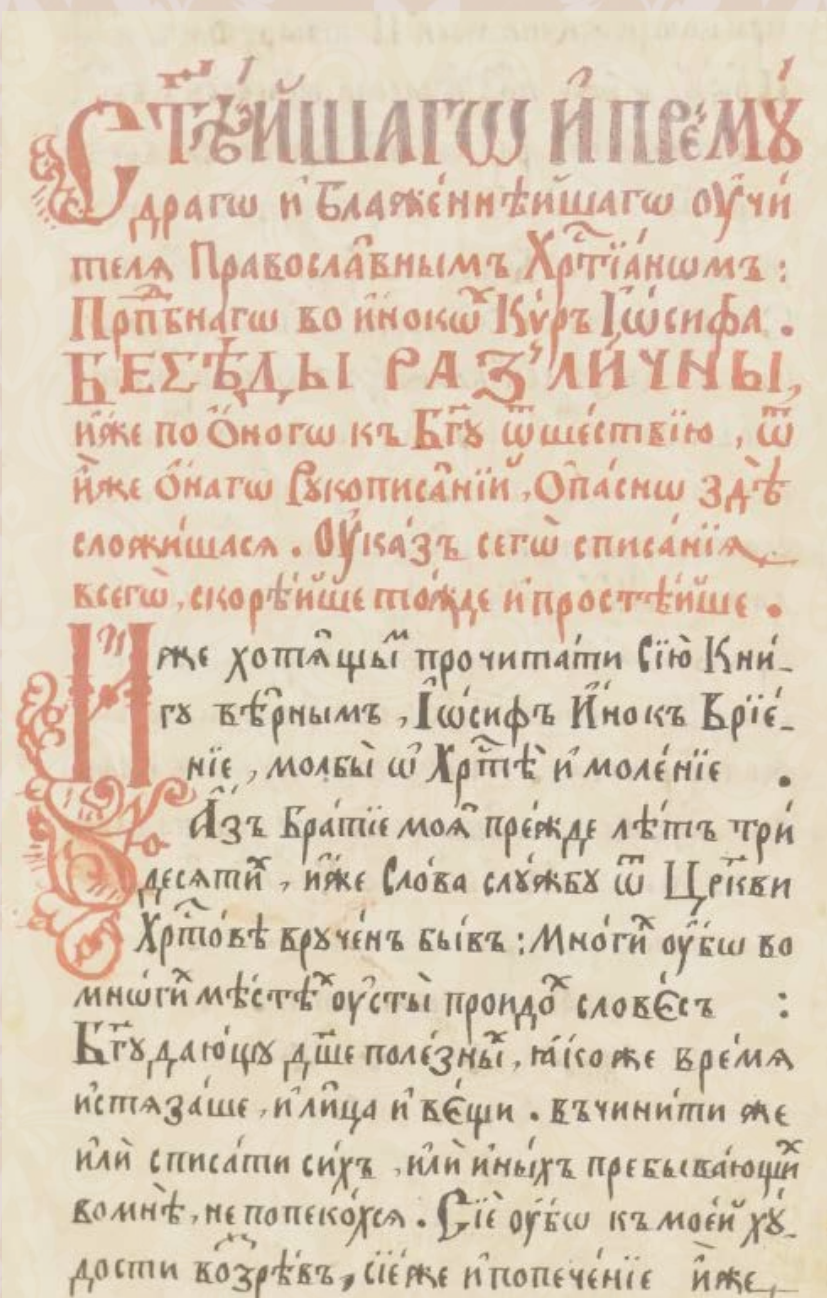
Adresă:

Arhiepiscopia Râmnicului
Str. Arhiepiscopiei, Nr. 1, Râmnicu-Vâlcea
Cod. 240178, O.P. 4, C.P. 419, Județul Vâlcea

Didahiile Sfântului Antim Ivireanul

De la mitropolitul Antim Ivireanul ne-au rămas peste 30 de predici, intitulate *didahii* sau *cuvinte de învățătură*. În afară de Cazaniile mitropolitului Varlaam, *Didahiile* Sfântului Antim Ivireanul sunt primele predici originale, vii, luate din actualitatea vremii, primele luări de poziție clare și curajoase față de toate problemele de ordin social, moral, cultural și teologic, pe care le întâmpinau societatea și Biserica românească a acelor vremuri. N-a rămas nici o categorie socială din timpul Sfântului Constantin Brâncoveanu căreia ierarhul Țării Românești să nu i se fi adresat, cum zice el însuși în *Cuvântul de învățătură la Duminica Vameșului*:

„Nimeni să nu socotească din voi și să zică în inima lui: ce treabă are vlădica cu noi, nu-și caută vlădicia lui, ci să amestecă întru ale noastre? De n-ați știut până acum și de n-a fost nimeni să vă învețe, iată că acum veți ști că am treabă cu toți oamenii câți sunt în Țara Românească, de la mic până la mare și până la un copil de țată afară din păgâni și dintre aceia ce nu sunt de o lege cu noi; căci în seama mea v-au dat stăpânul Hristos să vă pasc sufletește și de la mine va să vă ceară pe toți, iar nu de la alții, până când vă voi fi păstor”.

СТѢИШАГО И ПРЕМЪ
ДРАГО И БЛАЖЕННѢИШАГО ОУЧИ
ТЕЛА ПРАВОСЛАВНЫМЪ ХРІТІАНСКИМЪ:
ПРОПѢНАГО ВО ИНОКѢ КЮРЪ ІОСИФА.
БЕСѢДЫ РАЗЛИЧНЫ,
ИЖЕ ПО ОНОГО КЪ БГѢ ШШЕСТВЕЮ, Ш
ИЖЕ ОНАГО РЪКОПИСАНІИ, ОПАСНО ЗА
СЛОЖИШАСЯ. ОУКАЗЪ СЕГѢ СПИСАНІА
ВСЕГО, ЕКОРѢИШЕ ПЛОДѢ И ПРОСТѢИШЕ.
ИЖЕ ХОТѢЮЩІ ПРОЧИТАТИ СІЮ КНИ
ГѢ ВѢРНЫМЪ, ІОСИФЪ ИНОКЪ БРІЕ
НІЕ, МОЛБЫ Ш ХРІСТѢ И МОЛЕНІЕ.
САЗЪ БРАТІИ МОА ПРЕЖДЕ ЛѢПЪ ТРИ
ДЕСАТИ, ИЖЕ СЛОВА СЛѢЖЕШ ЦРКВИ
ХРІСТОВѢ ВЪРЧЕНЪ БЫВЪ; МНОГИ ОУБѢ ВО
МНОГИ МѢСТѢ ОУСТЫ ПРОИДО СЛОВЕСЪ:
БГѢ ДАЮЩЕ ДШЕ ПОЛЕЗНЫ, ТАКО ЖЕ ВРЕМЯ
ИСПАЗАШЕ, ИЛИЦА И ВѢЩИ. ВЪЧИНІТИ ЖЕ
ИЛИ СПИСАТИ СІУХЪ, ИЛИ ИНЫХЪ ПРЕБЫВАЮЩИ
ВОМНѢ, НЕ ПОПЕКОУСА. СІЕ ОУБѢ КЪ МОЕЙ ХУ
ДОСТИ ВОЗРѢВЪ, СІЕ ЖЕ И ПОПЕЧЕНІЕ ИЖЕ